

Viharnik

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE GOZDNO GOSPODARSTVO SLOVENJ GRADEC R. O.

LETO XXII ŠTEVILKA 4

APRIL 1991

POŠTINA PLAČANA

Milan Pirnat, v. d. direktorja TOZD Gozdarstvo Slovenj Gradec

V tozdu Gozdarstvo Slovenj Gradec je sredi meseca februarja ostalo prazno mesto direktorja. Delavski svet je na to mesto takoj imenoval vršilca dolžnosti, Milana PIRNATA, diplomiranega inženirja gozdarstva.

V tem kolektivu je šestinštiridesetletni g. Pirnat delal od leta 1972, ko se je tudi prvič zaposlil po končani gozdarski fakulteti.

Ob imenovanju sem mu zastavila nekaj vprašanj:

Po upokojitvi Metoda SEKIRNIKA smo pričakovali, da boste vodenje tozda prevzeli vi. Kako se počutite v tej vlogi?

PIRNAT: V času velikih pritiskov na gozdarstvo in negotovost glede bodoče organizacije in zaposlitve, kar neugodno vpliva na razpoloženje v kolektivu, ta vloga ni najbolj prijetna. Organizacijo dela in s tem način vodenja obrata bo potrebno čim hitreje prilagoditi novim razmeram.

Smeri bodoče organiziranosti gozdarstva so že nakazane v osnutku sprememb Zakona o gozdovih. Kaj se bo glede na to zgodilo z vašim tozdom, kakšna bo njegova dejavnost?

PIRNAT: V osnutku zakona o gozdovih je predvidena temeljita sprememba v organiziranosti gozdarstva. Tako bi se po reorganizaciji sedanji GG predvideno razdelil na državno gozdno upravo in izvajalsko podjetje na področju državnih

gozdov in gozdarske zadruga na področju privatnih gozdov.

Glede na to, da imamo na tozdu usposobljene gozdne delavce sekače in ustrezno mehanizacijo, bomo lahko prevzeli določena izvajalska dela v državnih gozdovih. To je predvsem sečnja, spravilo do kamionske ceste in gozdno gojitvena dela. Zaradi prezaposlitve v gozdarstvu in z usposobitvijo privatnih skupin in podjetij za ta dela pa se bomo sčasoma srečali z močno konkurenco.

Razmere v kolektivu poznate, saj ste kot vodja revirjev spremljali dogajanja. Kako boste ukrepali glede na prezaposlenost?

PIRNAT: Zaposlenost na tozdu je naraščala skladno z večanjem etata in smo v letu 1988 dosegli največje število 48 delavcev. S predčasnimi, invalidskimi upokojitvami, ki so v gozdarstvu poseben problem, se nam je število zaposlenih zmanjševalo. Že v času moratorija, ko se nam je zmanjšal normalni obseg del, smo prestopili k izdelavi operativnega plana reševanja presežnih delavcev. Tako smo z dokupom let, stimulatивно odpravnino in odpravninami uspeli znižati število zaposlenih na sedanjih 36. Predvidevamo pa še dodatno znižanje z odpravnino in predčasno upokojitev. Tako bi dosegli število 28 proizvodnih delavcev, kar bi dokaj odgovarjalo normalnemu obsegu del. Presežek delavcev, ki bo nastal zaradi reorganizacije in zmanjšanja del po denacionalizaciji, pa bomo reševali s čakanjem na delo. Kriterije bomo določili po splošno veljavnih predpisih (republiški zakon o delovnih razmerjih in panožna kolektivna pogodba) in v sodelovanju s sindikatom.

V času razprav o novem zakonu ste gozdarji ugotavljali, da bo v novih razmerah strokovnost v tej panogi delno razvrednotena. Kaj vi mislite o tem?

PIRNAT: O delnem razvrednotenju stroke in njenem izrivanju iz gozda so drugi že toliko pisali in govorili, da k tem razmišljanjem ne bi imel kaj dodati. Menim pa, da predvideni model, ki je bil predvsem politično izsiljen, ne obeta nič dobrega ne gozdarstvu in ne gozdovom. Podoben model se ni obnesel niti pri nas v povojnih letih, niti v sosednji Hrvaški pred leti, kjer so ga tudi opustili. Koliko škode bo v tem času prizadeto gozdarstvu in gozdovom, predvsem vsemu do sedaj vložnemu (vlake, ceste), zlasti v privatnem sektorju, je težko oceniti. Mislim, da je dosedanja oblika organizacije dela v državnih gozdovih, seveda ob potrebni delni reorganizaciji, v prid strokovnosti le najboljša. Le celovito gospodarjenje od načrtovanja do proizvodnje in prodaje lesa v eni organizaciji omogoča strokovni pristop v vseh fazah proizvodnje in večfunkcionalno delovanje gozda, ne da bi bilo podvrženo pritiskom spreminjajoče se politike.

Ida ROBNIK

KOLIKO ZADRUG V BODOČE?

V sredini letošnjega marca sta Koroška kmetijska zadruga TZO Ledina in TOK Gozdarstvo Slovenj Gradec organizirala vsakoletne zbornice kmetov. Kljub temu, da so bili zbori namenjeni predvsem obravnavi poslovnih rezultatov po zaključnem računu, pa se kmetje niso mogli izogniti aktualnim vprašanjem o bodoči organiziranosti kmetijstva. Glede na to, da ustrezna zakonodaja s tega področja še ni sprejeta, saj kasni tako sprejetje zakona o zadrugah kot tudi novega zakona o gozdovih pa je nekatere obrise bodočih zadrug že mogoče napovedati. O tem nam je direktor Koroške kmetijske zadruge TZO Ledina Slovenj Gradec Mirko Tovšak povedal:

»Za področje kmetijstva lahko rečemo, da je jasna zahteva kmetov, da se iz sedanje zadruge mora izločiti lastna kmetijska proizvodnja, ki že vrsto let povzroča deficit v njenem poslovanju. Druga pomembna novost je izločitev pospeševalne službe izpod okrilja zadruge. Ta del reorganizacije je bil izveden koncem lanskega leta, saj kmetijski pospeševalci že delujejo pod okriljem celjskega Zavoda za veterino. Sicer pa naj bi celotna trgovska dejavnost še vedno ostala sestavni del zadruge, saj se tudi v drugih modernih družbah kmetje povezujejo v zadruge predvsem zaradi odkupa njihovih pridelkov in oskrbe s

potrebim reprodukcijskim materialom. Ostaja še vprašanje povezanosti kmetijstva in gozdarstva v enotno — skupno zadruge. Na zborih kmetov je bila jasno postavljena zahteva, da si kmetje želijo eno zadruge, tako da bi kmet lahko vse svoje potrebe in interese uresničil »pod eno streho«. Tej zahtevi se pri snovanju nove zadruge ne bo dalo izogniti. Sicer pa si kmetje niso enotni v tem, ali bi kazalo organizirati na območju občine več manjših zadrug ali pa samo eno. Naša stališča, pa tudi stališča kmetijskih strokovnjakov iz republike so takšna, da je treba ohraniti primerno velikost zadruge, da ne bi izgubila na svoji ekonomski moči. Le primerno velikost zadruge se bodo lahko enakovredno kosale s predelovalno industrijo, poleg tega pa je vprašanje racionalnosti, organiziranosti večjega števila zadrug, ko imamo organizirano le eno skupno kreditno-hranilno službo. Ocenjujemo, da je območje občine primerni teritorij za delovanje ene zadruge. Če pa se bo v bodoče oblikovalo več občin na teritoriju sedanje občine Slovenj Gradec, pa možnost organiziranja zadrug za taka območja tudi ne izključujemo. Vendar menimo, da bi v takem primeru bilo umestno oblikovati zadružne enote, ki bi sicer poslovale na osnovah lastnega

MIRKO TOVŠAK: »Težnje kmetov po izločitvi lastne kmetijske proizvodnje so upravičene...«

obračuna na območju sedanjega teritorija občine Slovenj Gradec pa bi bila skupna zadruge, ki bi takšne enote povezovala na tistih področjih, za katere se racionalneje organizirati v močnejšo asociacijo združništva. O vprašanih bodoče organiziranosti kmetijstva in gozdarstva v privatnem sektorju bodo tekale razprave na posebnih zborih kmetov, ki bodo organizirani takoj, ko bo sprejeta ustrezna zakonodaja.«

F. Jurač

IN KAJ O ZADRUGI MISLIJO KMETJE?

JOŽE KOTNIK: »Mislim, da je nujno treba počakati na zakona o združništvu in gozdarstvu. Mislim, da so sedaj kmetje zbegani, saj ne vedo in niti ne morejo vedeti, koliko naj bi imeli zadrug in kako bi bile vse te rentabilne. Vsekakor pa mislim, če že bomo imeli zadruge, naj bi imele čimmanj administrativnega kadra.«

ANICA VIVOD: »Usodo bodočih zadrug prepuščam tistim, ki so za to odgovorni. Zato imamo inženirje in tehnike, ki gotovo najbolj vedo, kakšne zadruge so za nas kmete najbolj potrebne. Vsekakor pa sem ena tistih kmetic, ki si želim, da bom od zadruge imela vsestransko korist, če bom že z njo sodelovala.«

SLAVKO PODJAVORŠEK: »Ko bomo obravnavali bodočo organiziranost kmetijstva in gozdarstva v privatnem sektorju, mislim, da bo najbolj prav, če bo pri teh razpravah sodelovalo čimveč kmetov. Če bomo na teh razpravah sodelovali kmetje, potem mislim, da ni bojazni kakšne bodo te zadruge v bodoče.«

F. J.

Posvet o podjetništvu v Lesni

V sredo 20. 3. 1991 so se v organizaciji vodstva Lesne in DIT (lesarski del) zbrali člani DIT in nekateri povabljeni na posvet o podjetništvu in vzpodbujanju konkretnih možnosti v Lesni. Uvodno predavanje na temo o notranjem podjetništvu, o inkubatorjih kot obliki in metodi vzpodbujanja, o prednostih in slabostih v velikih in malih gospodarskih sistemih ter o človeških faktorjih, je imel Viktor Vaupot iz Gorenja »Raziskave in razvoj«, kjer se s to problematiko sistematično ukvarjajo že nekaj časa. V živahni in poglobljeni razpravi so bila obdelana različna področja in konkretni primeri iz Lesne. Veliko razprav je bilo na temo izo-

brazba, strokovno znanje, potreba po tem znanju in seveda tudi inovatorstvo, kot vzpodbujevalec razvoja.

Udeleženci posveta pa so se strinjali, da formalna izobrazba in znanje nista nujni pogoj za to, da je nekdo podjetnik. Teh je pa lahko več, če je okolje naravno vzpodbujevalno, ali kakor je bilo v prispodobi povedano, da seme uspešneje kali v topli gredi.

Prisotni so podprli metodo dela in taka posvetovanja, saj je vedno veliko aktualnih tem. Dogovorili so se, da se ponovno sestanejo čez 2–3 mesece.

Peter PETROVIČ

ODMEVI

V sredo, na zadnji zimski ali lepše prvi predpomladanski dan, kar lahko ima samo slučajno določen simbolični pomen, smo doživeli prijetno spremembo: strokovni seminar v organizaciji DIT oz. »brainstorming« (prosto prevedeno »razsvetljevanje«) s predavanjem Vika Vaupta dipl. ing. »Ideje, možnosti programov in podjetništvo«.

Nekoliko neprijeten priokus temu daje dejstvo, da je prišlo do srečanja navsezadnje na pobudo generalnega direktorja LESNE, g. Petroviča, pod njegovimi pogoji, čeprav je nas nekaj članov takšno srečanje predhodno že zahtevalo.

Po predavanju se je razvila živahna diskusija, kateri sem in bi še rad prispeval nekaj prvih pomladanskih rožic.

Podjetništvo je čista ekonomska kategorija, predmet proučevanja oz. dela strokovnjakov s področja ekonomije (predvsem). Od strokovnjakov različnih strok zahtevati, da so podjetniki je strokovno nedopustna zahteva, saj kot je dejal g. Čas, so podjetniki ljudje, ki se precej oddaljijo od stroke, ali uspejo ali pa propadejo (njihovo tveganje je veliko in temu primeren zaslužek). Citiram dr. Bizjaka: »Podjetje je sociotehnični, organizacijski, odprt dinamični sistem. Za take sisteme je razvoj nujen pogoj eksistence... Podjetje se mora razvijati vsaj tako intenzivno kot njegovo okolje, če naj dolgoročno obstaja. Omenjen je bil tudi primer firme Hewlett Packard, kot ene svetovno najuspešnejših firm (vsak teden lansirajo na trg po več novih izdelkov).

Odgovor:

Od 90.000 zaposlenih po vsem svetu jih 35 % dela v razvoju.

Zato ob tem silnem navdušenju nad podjetništvom ne pozabimo na temelje in prihodnost le-tega.

Zadeva, ki me je zelo zmotila je odnos do DIT. Dobil sem občutek, da naj bi v prihodnje bil to nekakšen strokovni kolegij LESNE, ki bi se sestajal na zahtevo generalnega direktorja in le temu omogočil plasiranje svojih idej (»Ego sum Atila, flagelum dei«). Upam, da je vodstvo DIT dovolj trdno, da bo DIT ostala strokovna organizacija in ne podaljšana roka...

Citiram dr. Pirkmajerja, predsednika ZDIT gozdarstva in lesarstva Slovenije »da

postanejo inženirska društva tista, ki bodo v prihodnje verificirala vse pomembne tehnološke, razvojne in strateške odločitve; da nas čaka ogromno dela na področju permanentnega izobraževanja... na področju inovacije izobraževalnih in drugih programov«.

Za konec še nekaj iz hišnih kotov. Pred nas se postavljajo zahteve strokovnosti in evropski ali, če hočete, na svetovni ravni. Stimulacija in motivacija za delo pa sta!?

Osební primer:
— po plači v TIP sem z visoko strokovno izobrazbo in osmimi leti delovnih izkušenj nekje med kvalificiranimi delavci.

Vse to je kot nočna mora, ki so jo do nedavnega doživljali tudi vodilni delavci, ki pa so v svoji zagledanosti vase očitno pozabili, da brez strokovnega dela ni proizvodnje.

V TIP so sestavili spisek delavcev, ki so na čakalju, na tem spisku se je pojavil tudi g. Žvikart, eden redkih v proizvodnem sektorju, ki ima končano srednjo šolo!?

Še ena takšna: g. Vrvnik dipl. ing. edini inženir v sektorju za vzdrževanje je bil zaposlen kot elektronik v TIP s 23 grupo in plačo nekje med 4 in 4,5 tisoč din. Seveda se je močno potrudil, da je zamenjal »šiht« (na carini je pripravnik s prvo plačo 11.800 din).

Še zadnje! Vse delavce in skoraj vse v finančno računovodskem sektorju (od... do prodajnega referenta) je radodarni bivši direktor TIP povzdignil ob bok strokovno najzahtevnejšim delom in opravilom.

Iskreno vaš bp

Ali TOK-i v likvidaciji

V času ko to pišemo, potekajo po TOK na zborih delavcev razprave o nadaljnjem obstoju ali neobstoju teh kolektivov. Položaj vseh temeljnih organizacij kooperantov v GG Slovenj Gradec se namreč slabša iz dneva v dan in vodstvo delovne organizacije vsaj v tem času za njih ne najde perspektive. Tako se je v razpravah prvič pojavila tudi zlovesča beseda »likvidacija«, katere pomena prizadeti delavci kar ne morejo dojeti.

Ali se bomo pridružili pri uklinjanju TOK-ov ostalim GG v Sloveniji ali ne, bo gotovo jasno v mesecu aprilu.

Ivan PENEČ

Jure Tasič

POPRAVEK

V prejšnji številki Viharnika se je v članek DAVKI PO NOVEM prikradel tiskarski škrat. Na strani 2 je v 1. odstavku pravilno: »... v Uradnem listu RS št. 48/90 z dne 31. 12. 1990.« Na isti strani v 3. stolpcu pravilno: »Največkrat bodo to računi in izplačilni listi.« Na strani 3 v podtočki 2.4. se druga alineja pravilno glasi: »— premeščin, če je od pridobitve minilo manj kot 2 leti.«
Prosimo za razumevanje.

Uredništvo

PРАВNA POMOČ IN SVETOVANJE

Sindikata gozdarstva Slovenije je za svoje člane organiziral pravno pomoč in svetovanje po občinah. Tako delavce Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec zastopa, svetuje in daje pravno pomoč odvetnica Persea CETIN iz Slovenj Gradca. Delavca, ki bo potreboval takšno pomoč bo k odvetnici napotila osnovna organizacija sindikata ali Konferenca sindikata GG.

I. R.

IZ SKUPŠČINE SLOVENIJE

Če smo bili v slovenskem parlamentu meseca februarja bolj skromni, opravili smo samo eno sejo, smo pa bili toliko bolj pridni marca, ko smo tam presedeli kar šest dni.

Končno smo le začeli obravnavati problematiko, ki je za nas kmete tako pomembna: osnutke zakonov o zadrugi, o gozdarstvu in o denacionalizaciji. Se pravi: rešitev kmetijskih vprašanj, o katerih kmetje razpravljamo že od ustanovitve SKZ — LS dalje. Prav posebno je bilo to vprašanje na tapeti v predvolilni kampanji in se nadaljevalo potem, ko je pri nas vzela vajeti v roke demokratična oblast, posebno še zato, ker je v slovenskem parlamentu razmeroma močno zastopana SKZ — LS.

Delegati, ki v skupščini Slovenije zastopamo SKZ — LS, moramo kmetom na sestankih ali zasebno najčešče odgovarjati na to košljivo vprašanje, ki si ga je naša stranka postavila v svoj program kot prioriteto. To je bilo nujno, kajti le od ugodne rešitve teh vprašanj je odvisen nadaljnji razvoj zasebnega kmetijstva.

Nova slovenska vlada in parlament imata težko in odgovorno nalogo. Da bi na čimbolj demokratičen način uredili gospodarske, politične in vse medčloveške odnose, morata ukinjati, spreminjati, dopolnjevati ali na novo izdati na kupe zakonov. Naj se predlagatelj zakona in vsi, ki imajo z njim opravka, še toliko trudijo, je vsak zakon le malokdaj tak, da je vsem po meri.

Poleg gospodarskih, političnih in socialnih problemov imata vlada in parlament na grbi tudi pereče kmetijsko vprašanje. Tega bo mogoče rešiti z vrsto zakonov, ki se navezujejo drug na drugega. Nekateri teh že ob-

stajajo, vendar jih je treba korenito spremeniti.

Zakon o zadrugah mora kmetom spet zagotoviti tiste zadrugne prvine, ki so nam bile cilj in namen pri ustanavljanju splošnih kmetijskih zadrug: tradicija, vzajemnost, solidarnost in učinkovitost! Da sedanja kmetijska zadruga že dolgo vrsto let ne posluje v tem smislu, ni treba posebej poudarjati. Tega pa niso pokvarili vodstvo ali zaposleni v zadrugi, temveč sistem, ki zasebnega kmeta ni priznaval kot enakovrednega proizvajalca. Kmet kot ustanovitelj zadruge, je bil z leti polagoma na prav prefinjen način izrinjen iz zadruge.

Tudi zakon o gozdovih se bo moral korenito spremeniti! Kmetu — lastniku gozda se mora vrniti lastninska pravica, ki mu jo je vzel bivši režim. Pri dosedanjih razpravah smo delali to napako, da smo preveč podcenjevali strokovno službo. Zavedati se moramo, da brez stroke ni razvoja in napredka, in da pri tem tudi gozdarstvo ni izjema!

Zelo važen za kmete je tudi zakon o denacionalizaciji, t. j. vrnitev vse krivično odvzete kmetijske zemlje in dela gozdov, tudi kompletnih kmetij. Ureditev lastninskih razmerij je pravzaprav poglavitna naloga, ki jo moramo rešiti pred drugimi. Lastnino, ki so jo kmetje zakonito podedovali ali kupili, morajo dobiti nazaj po isti ceni, kot jim je bila izplačana ob odvzemu!

Rešitev tega vprašanja dela sive lase našim pravnikom. Z vračanjem namreč ne smemo povzročati novih krivic. Veliko teh površin je medtem že menjalo lastnika, nekatere že večkrat. Večina novih lastnikov, (uživalcev) tega ni dobila zastonj, zato zdaj tega niso dolžni

izgubiti. Ena popravljena krivica torej lahko povzroči drugo!

Lahko je komu kaj vzeti, toda težko je to vrniti. Kako hiter je bil postopek odvzema agrarnih viškov zemlje! Okraj je imenoval komisijo, ta je na licu mesta sestavila zapisnik in odvzem je bil gotov!

Posebno poglavje je zaplemba celotnega premoženja, kar je bilo izvedeno pri številnih kmetijah v obmejnem pasu. Vsaka pravno urejena država ima pravico preganjati in kaznovati obmejne prekrške, vendar z zakoni, ki so dostojni v neki civilizirani, kulturni družbi! Ti nesrečneži pa so bili obsojeni po boljševiski, pregnani pa po nacistični metodi! V pičli uri so morali povezati culo in že so jih odgnali na železniško postajo. Ker Slovenija nima Sibirijske, so se morali zadovoljiti s Kočevjem. Po odsluženih nekajletni kazni so se lahko vrnili na svoje domove, kjer so na svoji zemlji najemniki še danes!

Hasnujejo lahko kmetijsko zemljo, v gozd nimajo vstopa! Ko se je pred leti mudil Popit v našem kraju, se je med drugim želel pogovoriti s kmeti — zadrugniki. Sestali smo se pri Pečniku v Šentanelu. Med drugim smo tej odločujoči osebi postavili tudi vprašanje vrnitve teh zaplenjenih kmetij. »Bom vprašal Mačka, bom vprašal Mačka« je rekel in si hitel zapisovati.

Prizadeti me po telefonu sprašujejo, če bodo in kdaj bodo dobili nazaj v last svojo kmetijo. Vsi ti upniki naj bodo mirni, kajti pravica je že tu. Delati je treba previdno, po zakonu, tega pa bomo v kratkem sprejeli.

V tistem usodnem, meglemen novembrskem jutru sem se nič huđeega sluteč približal železniški postaji na Prevaljah. Stražar me je grobo zavrnil, da ne bi videl racije, ki je bila izvedena po okupatorjevi metodi! Čez dobrih štirideset let pa imam možnost in pravico, da v slovenskem parlamentu glasujem za vrnitev oropanih kmetij! In pravici tudi!

Ajnžnik

KADROVSKE VESTI — SOCIALNA PROBLEMATIKA — REKREACIJA

Izplačevanje odpravnin ob noveli zakona o delovnih razmerjih

1. V zvezi z dilemo, v kakšnem obsegu izplačevati odpravnine delavcem po uveljavitvi sprememb zakona o delovnih razmerjih, ki tovrstne pravice ob operativnih presežkih delovne sile zožuje, dajemo naslednje pojasnilo:

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnih razmerjih (Ur. list RS, št. 5/91 z dne 8. 2. 1991 in z uveljavitvijo s 16. 2. 1991) v 17. členu opredeljuje, da delavci, ki so do uveljavitve tega zakona že pridobili pravice na podlagi 21. člena zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja (Ur. list SFRJ, št. 60/89 in 42/90) in III. poglavje zakona o delovnih razmerjih (Ur. list RS, št. 14/90), ohranijo te pravice v skladu z dosedanjimi predpisi. Omenjena predpisa pa določata:

— člen 21 zveznega zakona opredeljuje pravice iz dela, ko delavčevo delo ni več po-

trebno in med temi pravicami v tč. 4 navaja tudi pravico do enkratnega nadomestila v obliki odpravnine v višini najmanj 24-kratnega povprečnega OD delavca v organizaciji, ustvarjenega v tromesečju, ko delavec uveljavlja pravico do odpravnine, če delavec pisno izjavi, da želi, da mu preneha delovno razmerje in da s temi sredstvi trajno rešuje svoje nadaljnje delovno angažiranje.

— III. poglavje republiškega zakona o delovnih razmerjih določa gornje pravice v 33. členu, kjer konkretno v 5. alineji 1. odst. tega člena navaja pravico do odpravnine, če se delavec s pristojnim organom organizacije pisno sporazume, da mu preneha delovno razmerje.

— Glede na to, da dosedanji zakon ni preciziral, koliko konkretno naj znaša odpravnina, torej je določil le pravico, do nje in v zveznem zakonu minimum 24 OD, je pravico morala precizirati splošna kolektivna pogod-

ba za gospodarstvo (4. tč. 38. člena), po njej pa je to konkretizacijo povzel tudi naš samoupravni akt — pravilnik o delovnih razmerjih. Le-ta to pravico opredeljuje v 134. členu.

Ker tudi spremembe zakona o delovnih razmerjih pravice do odpravnine ne konkretizirajo, določajo jo v višini najmanj polovice delavčevega povprečnega mesečnega OD v zadnjih treh mesecih za vsako leto dela v organizaciji, pod pogojem, da je delavec zaposlen v organizaciji najmanj dve leti, velja opredelitev glede tega vprašanja tako, kot določa splošna kolektivna pogodba za gospodarstvo oz. naš pravilnik o delovnih razmerjih, kajti organizacija lahko, v primeru, da zakon določa le minimum pravic, opredeli takšne pravice tudi širše. To torej pomeni, da se odpravnine (glede na 17. člen sprememb ZDR) realizirajo še po starem za delavce, ki so pravice do njih že pridobili (imajo sklepe oz. pismene sporazume, pogodbe ali izjave od organizacije), sicer pa so v razpravi in sprejemu tačas že spremembe pravilnikov o delovnih razmerjih, ki gornja vprašanja konkretizirajo in opredeljujejo na novo.

Ivan PENEČ

Razpis za letovanje delavcev GG Slovenj Gradec v sezoni 1991

Člani kolektiva Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec lahko letujejo v naslednjih krajih:

- v počitniškem domu Filip Jakov
- v hotelu Bernardin v Portorožu

Izmenje bodo 10-dnevne in sicer od:

20. 6. do 30. 6.	30. 7. do 9. 8.
30. 6. do 10. 7.	9. 8. do 19. 8.
10. 7. do 20. 7.	19. 8. do 29. 8.
20. 7. do 30. 7.	29. 8. do 8. 9.

Pričetek in zaključek sezone v Filip Jakovu bo odvisen od števila prijav.

CENA POLNEGA PENZIONA NA DAN V FILIP JAKOVU

— za delavce in upokojujence	250,00 din
— za zaposlene partnerje	280,00 din
— za otroke stare od 2—10 let	180,00 din
— za nezaposlene partnerje in otroke stare nad 10 let	250,00 din
— tuji	360,00 din

Samo koriščenje hrane v Filip Jakovu za tuje se zaračuna 180,00 din na dan, za delavce GG in upokojujence pa 140,00 din na dan.

CENA POLNEGA PENZIONA NA DAN V HOTELU BERNARDIN V PORTOROŽU

— za delavce in upokojujence	350,00 din
— za zaposlene partnerje	400,00 din
— za otroke stare od 2—10 let	250,00 din
— za otroke stare nad 10 let in nezaposlene partnerje	350,00 din
— za tuje	450,00 din

Cene letovanja pred sezono in po sezoni, to je v mesecu juniju in septembru bodo 20 % nižje.

Letovanje bo mogoče plačati v treh obrokih in sicer:

- 1/3 v mesecu juniju
- 1/3 v mesecu juliju
- 1/3 v mesecu avgustu

Delavec nastopi letovanje s kosilom in ga konča z zajtrkom.

Delavci, ki bodo letovali v Filip Jakovu in bodo imeli lastni prevoz, morajo imeti s seboj posteljnino.

Za letovanje v Filip Jakovu bo organiziran avtobusni prevoz, ki bo usklajen z Merxom.

Cena povratne karte bo 420,00 din po osebi.

Pri razporejanju delavcev bomo upoštevali pravilnik o uporabi počitniških zmogljivosti. Delavci, ki niso zaposleni v Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec, lahko letujejo v naših počitniških kapacitetah le v primeru, da te niso zasedene in plačajo ekonomsko ceno.

Kmetje—kooperanti plačajo ekonomsko ceno, razen v primeru, če krije razliko do ekonomske cene obrat za kooperacijo.

Prednost pri letovanju imajo zaposleni delavci.

Letovanje lahko odjavite najkasneje do 31. 5. 1991. Po 31. 5. 1991 se lahko odjavite le v primeru bolezni, smrti in službene zadržanosti, za kar je potrebno predložiti potrdilo.

V primeru kasnejšega nastopa ali predčasnega odhoda domov brez opravičljivih razlogov, se zaračuna polna cena.

Napotnica ni prenosljiva! Če koristnik izroči napotnico osebi, ki nima pravice do letovanja, ali s seboj pripelje osebe, ki niso navedene na napotnici, je s tem huje kršil delovno obveznost.

Prijavnice lahko izpolnjujejo samo tajnice TOZD, TOK in sektorjev delovne skupnosti ter s svojim podpisom in žigom jamčijo za verodostojnost podatkov. Enako velja za upokojujence in kooperante.

Vse pravilno izpolnjene prijavnice morajo tajnice poslati vodji kadrovske socialnih zadev, Marijani LAHOVNIK na delovno skupnost, najkasneje do 25. 4. 1991.

Marijana LAHOVNIK

Razpis za letovanje delavcev Lesne v sezoni 1991

Člani kolektiva LESNE lahko v letu 1991 letujejo v naslednjih krajih:

- v počitniških apartmajih v Filip Jakovu
- v kamp hišicah v Selcah
- v vikend bungalovih v Lanterni pri Poreču
- v apartmajih v Stinici
- v 4-posteljni sobi v počitniškem domu JERUZALEM Ormož v Strunjaju
- v vikend hišici v Termah Čatež
- v prikolici v Ptujskih toplicah in
- v apartmajih na Kopah.

V obrnorskih počitniških objektih bodo izmenje 10-dnevne in sicer:

— od 11.6. do 21. 6.	— od 31.7. do 10. 8.
— od 21.6. do 1. 7.	— od 10.8. do 20. 8.
— od 1.7. do 11. 7.	— od 20.8. do 30. 8.
— od 11.7. do 21. 7.	— od 30.8. do 9. 9.
— od 21.7. do 31. 7.	— od 9.9. do 19. 9.

FILIP JAKOV

V Filip Jakovu imamo na voljo 9 apartmajev, od katerih sta dva brez kuhinje.

Kuhinje so dodobno opremljene in je možno individualno pripravljati hrano.

Delavci, ki bodo letovali v apartmajih, ki sta brez kuhinje, se bodo lahko hranili v počitniškem domu Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec.

Celodnevni obrok hrane bo znašal 180 din na osebo. Gostje morajo imeti v vseh apartmajih svojo posteljnino. Menjava izmen v apartmajih je ob 10. uri dopoldan.

SELCE

V Selcah imamo na voljo 6 hišic od tega so tri 4-posteljne hišice tik ob obali, tri 5-posteljne pa ca 100 m od obale. Za delavce, ki bodo letovali v Selcah je organizirana hrana v centralni kuhinji kampa lesnih delavcev Slovenije. Hrana je v obliki polpenziona s tem, da je zajtrk med 10. in 11. uro. Menjava izmen je ob 10. uri dopoldan.

Gostje morajo imeti svojo posteljnino.

LANTERNA — KAMP PRI POREČU

V Lanterna kampu pri Poreču imamo na voljo 6 vikend bungalov (kontejnerjev), ki so v neposredni bližini morske obale. Prehrana je v lastni režiji, kuhinje so primerno opremljene. Gostje morajo imeti svojo posteljnino. Menjava izmen je ob 10. uri dopoldan.

STINICA

V Stinici imamo na voljo en pet-posteljni apartma, sodobno opremljen. Hrana je v lastni režiji. Gostje morajo imeti svojo posteljnino. Menjava izmen je ob 10. uri dopoldan.

Prednost pri koriščenju imajo delavci Tovarne pohištva Pameče.

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

STRUNJAN

V Strunjanu imamo na voljo eno 5-posteljno sobo v počitniškem domu KK Jeruzalem iz Ormoža s polnimi penzijskimi storitvami. Po potrebi nam nudijo tudi dodatne sobe.

Dom je oddaljen od obale ca 50 m. Menjava izmen je do 11. ure dopoldan.

TERME ČATEŽ

V Termah Čatež imamo na voljo eno 5-posteljno hišico. V ceni najemnine je zajeto neomejeno kopanje v vseh zunanjih bazenih in hotelu Zdraviliški dom.

Med indikacije, ki jih je treba posebej poudariti, spada zdravljenje revmatskih bolezni, degenerativne bolezni sklepov in hrbtenice ter rehabilitacija v Termah Čatež po operativnem stanju.

Letovanje je možno skozi vse leto.

Izmenje so 7-dnevne in sicer od sobote do sobote. Menjava izmen je ob 10. uri dopoldan. Gostje morajo imeti svojo posteljnino.

PTUJSKE TOPLICE

V Ptujskih topličah imamo na voljo eno prikolico, ki je last Tovarne pohišstva Pameče, zaradi tega imajo prednost pri koriščenju njihovi delavci.

Izmenje bodo 7 ali 10 dnevne, odvisno od števila prijaviteljev. Letovanje je možno od 1. 6. do 30. 9. v tekočem letu. **Indikacija:** zdravljenje vseh vrst revmatskih bolezni.

KOPE

Na Kopah imamo na voljo dva sodobno opremljena apartmaja. Oddih na Kopah pride v poštev predvsem za ljubitelje narave in miru.

Letovanje na Kopah je možno skozi vse leto. Izmenje so 7-dnevne. Menjava izmen je ob 14. uri. Gostje morajo imeti svojo posteljnino.

CENE ZA LETOVANJE BODO ZNANE V MESECU APRILU 1991.

Pravico do letovanja po ceni, ki bo določena za člane kolektiva, bodo imeli tudi nezaposleni zakonci članov kolektiva, njihovi nepreskrbljeni otroci nad 10 let, upokojenci in njihovi nepreskrbljeni otroci.

Prednost pri letovanju v glavni sezoni imajo delavci:

1. ki še niso, oz. so najmanjkrat letovali v počitniških objektih,
2. ki imajo daljšo delovno dobo pri Lesni.

3. ki imajo večje število nepreskrbljenih družinskih članov,

4. ki imajo večje število šoloobveznih otrok,

5. ki imajo zaposlenega zakonca v Lesni,

6. ki so matere (očetje) samohranilke — samohranilci,

7. ki koristijo kolektivni dopust,

8. ki 5-let niso koristili počitniških kapacitet, ne glede na število otrok,

9. število točk se seštevajo za delavce, ki želijo istočasno letovati v vikend bungalovu v Lanterni, v apartmaju v Selcah, v hišicah v Čatežu ali apartmajih v Filip Jakovu ter v apartmajih v Stinici.

10. če koristijo dopust oz. kolektivni dopust delavci dveh družb, vsak po 5 dni, se točke seštevajo.

Za delavce, ki bodo letovali v Filip Jakovu, bo organiziran avtobusni prevoz, ki ga bomo uskladili z Merxom. Cena avtobusnega prevoza znaša do nadaljnjega 420,000 din na osebo.

Delavci, ki želijo potovati z avtobusom, morajo to javiti referentki za družbeni standard do 1. 6. 1991. Uro odhoda avtobusa bomo pravočasno javili.

Prevozne stroške morajo delavci poravnati pred odhodom.

Delavcem, ki bodo razporejeni v zeleno letovišče, se zadrži regres za letni dopust kot akontacija za letovanje, razlika se jim izplača ob izplačilu regresa.

Letovanje lahko odjavite najkasneje do 1. 6. 1991. Odjava letovanja po 1. 6. 1991 je opravičena le v primeru bolezni, hujših poškodbah, smrti in službenih zadev, za kar je potrebno predložiti potrdilo.

V primeru kasnejšega nastopa letovanja ali predčasnega odhoda domov zaračunamo polno ceno.

NAPOTNICA NI PRENOSLJIVA!

Če bi koristnik izročil napotnico osebi, ki nima pravice do ugodnosti, ali je s seboj pripeljal osebo, ki niso navedene na napotnici, je s tem storil hujšo kršitev delovne obveznosti.

Prijavnice morajo izključno izpolnjevati le tajnice družb ter s svojim podpisom in žigom družb in enot Poslovnega inženiringa jamčiti za verodostojnost podatkov.

Enako velja za upokojenca LESNE.

Vse pravilno izpolnjene prijavnice morajo tajnice družb in enot Poslovnega inženiringa poslati referentki za družbeni standard v Poslovnem inženiringu Lesne najkasneje do 5. 5. 1991.

Daniela Petek

LUBASOVIH 60 LET

Kdo ne pozna našega Bena Kotnika, pd. »Lubasa« iz Podkrajja pri Kotljah, ki praznuje letos svoj lepi življenjski jubilej: 60-letnico življenja. Človek bi mu kaj takega na prvi pogled ne prisodil, tako mladostno še zgleda, tako lahkoten in hiter je še njegov korak.

Živahno, pestro, delovno je bilo njegovo življenje vseh preteklih 60 let. Rodil se je v Mariboru. Mama je morala po nasvetu zdravnika dr. Erata iskati pomoč pri porodu v mariborski bolnišnici.

13 let star je moral z ostalimi člani Lubasove družine pred Nemci pobegniti v gozd. Postal je partizan in borec za svobodo slovenskega naroda. Mnogo je prestal. A o tem le redko govori in kaj pove.

Po vojni in osvoboditvi je postal traktorist v obdelovalni zadrugi. Dober traktorist je bil, znal je delati s traktorjem in priključki. Vojško je služil v Beogradu. Postal je šofer in proti koncu roka je vozil generala. Zmeraj si je želel več znanja, zato je uspešno končal srednjo kmetijsko šolo v Vrbju pri Zalcu 1959—1961.

Lotil se je kmetovanja. Preusmeril in moderniziral je Lubasovo kmetijo v prirejo mleka. Presegel je magično mejo 100.000 litrov mleka na leto. Mlekarni ga je oddal le 85.000

litrov, toda z mlekom, ki so ga prejele ranke na domu, pa kar so ga popile svinje in teleta, ga je bilo precej več kot 100.000 litrov na leto.

Lubasova kmetija je vzorno urejena, moderna in donosna. Slovi daleč naokrog po svoji gostoljubnosti in prijaznosti domačih.

Rojstnih dni, godov in drugih drobnih slovesnosti niso nikjer drugje znali tako lepo, prijetno in družabno praznovati kot pri Lubasu.

Naš slavljenec je v minulih 60 letih življenja poleg dela in gospodarjenja na posestvu zmeraj našel čas tudi za družbeno delovanje. Štiri leta je bil podpredsednik ZZ Slovenije, tri leta predsednik NOZZ Slovenije, dolga leta delegat skupščine občine Ravne na Koroškem. Nekaj let je sklepal zakonske zveze.

Je član in večletni starešina lovske družine »Prežihovo«, pa kmet kooperant, član upravnih organov Koroške kmetijske zadruge Slovenj Gradec in TZO trata — Prevalje in TOK — Gozdarstva Prevalje. Lubas je dober mož, družinski oče, brat, dedek in sorodnik; središče številne Kotnikove zlahte je naš Beno. Je tudi izreden prijatelj, sosed in znanec, ki nadvse rad pomaga vsakemu, ki ga kaj prosi. Vsakemu rad ustreže, če le količkaj more.

Beno Kotnik p.d. Lubas

Gostoljubnost Lubasove hiše sem že omenil. Prav naš slavljenec je tisti, ki ima poleg svoje pridne in sposobne žene Tončke največ zaslug za ta sloves, ki ga Lubasova hiša po pravici daleč okrog uživa.

Dragi Beno! Želimo ti še mnoga zdrava in srečna leta.

Rok Gorenšek

JOŽE KOLETNIK — HMELJARSKI VITEZ IN STAREŠINA IZ TZO LEDINA SLOVENJ GRADEC

Rodil se je 15. januarja 1933 v Malečniku pri Mariboru. V Slovenj Gradec je prišel leta 1956, ko se je zaposlil v založno vinski kleti. V hmeljarski proizvodnji je sodeloval od leta 1959, vodja hmeljarske proizvodnje pa je postal v letu 1964. Nadaljeval je s postavljanjem hmeljišč, v katerih so sadili savinjski golding. Ob uvedbi A kultivarjev se je Jože odločil za auroro in v letih 1973—1980 z njo posadil 16 ha hmeljišč. Z nasveti je pomagal Jožetu Času iz Turiške vasi, ki se je do danes razvil v enega največjih kmetov-hmeljarjev v Sloveniji.

Sodeloval je z Inštitutom za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalcu. Zanimivi so rezultati poskusov z zatravljanjem hmeljišč v Starem trgu v letih 1964—1965. Za nas so najpomembnejši rezultati gnojilnih poskusov z gnojevko (1982—1987). Ker nimamo hlevskega gnoja je gnojevka v kombinaciji s podorino edini vir za ohranjanje humusa v naših hmeljiščih.

V času njegovega službovanja je hmeljarstvo doživelo velik tehnološki razvoj od pretežno ročne s konjsko vprego do današnje sorazmerno mehanizirane tehnologije. Jože je bil zelo predan hmeljarstvu. Dobro je poznal potrebe in lastnosti hmelja ter jim znal ustreči. Še posebej je obvladal sušenje in navlaževanje hmelja. Najlepše mu je bilo v času cvetenja, ko so se pojavljali prvi storžki in s tem prvi rezultati njegovega dela, posebno zadoščenje pa mu je, tako kot vsakemu hmeljarju, obilen in kakovosten pridelek.

Leta 1974 je prejel srebrno plaketo za visok odstotek smol v kultivarju aurora. Več let je bil član komisije za sorte hmelja pri Poslovni skupnosti za hmeljarstvo Slovenije. Njegova zasluga je začetek obnove hmeljišč v Šmartnem z brezviroznim savinjskim goldingom in C-kultivarji. Zavedal se je, da je možen obstoj in napredek hmeljarstva samo s polnorodnimi hmeljišči ter pravočasno premeno.

Žal so bila njegova prizadevanja skoraj zaman, saj vodstvo zadruge v prejšnjem desetletju ni imelo poslušna za hmeljarstvo, kljub veliki akumulaciji, ki jo je hmeljarstvo ustvarjalo.

Zaradi njegove predanosti hmeljarstvu so ga v letu 1990 izbrali za hmeljarskega starešino, izvršilni odbor poslovne skupnosti za hmeljarstvo Slovenije pa ga je predlagal za častno nagrado mednarodnega združenja hmeljarjev. Naslov hmeljarskega viteza je prejel na kongresu organizacije IHB lani avgusta v Herefordu v Veliki Britaniji.

Novembra 1990 se je Jože Koletnik upokojil. Njegovi sodelavci smo ponosni na njegovo delo in se mu zahvaljujemo za ves njegov trud, ki ga je vložil v razvoj hmeljarstva v Slovenj Gradcu. Prepričani smo, da nam bo tudi v bodoče pomagal s svojimi nasveti in bogatimi izkušnjami.

Davorin VRHOVNIK *Jože Koletnik v enem izmed »njegovih« hmeljišč, foto: D. Vrhovnik*

Priznanje »hmeljarski vitez« za življenjsko delo na področju hmeljarstva, foto: D. Vrhovnik

Moj delovni dan

Teško čakal sem pomladi,
da je sneg skopnel,
razgibal si bom stare kosti,
na vrtu delat' bom začel.

Si pripravljaj bom gredice,
sejal, sadil bom zelenjavo,
okopal trajnice, cvetlice,
da imel bo vrt obliko pravo.

Obrezoval bom sadno drevje,
pograbil bom zeleno trato,
posadil bom fižol in zelje,
tudi peso in solato.

Ker prav hitro se utrudim,
na klopci malo si oddahnem,
kozarček vinčka si nalijem,
da suho grlo si poplaknem.

Vinček dobri da moči,
da do večera bom zdržal,
a zvečer, čeprav utrujen,
zadovoljen bom zaspal.

Tak je moj delovni dan,
če sem le količkaj zdrav,
ker sem sedaj že penzionist:
»Nimam časa«, je pozdrav.

IVAN HAMUN

UPANJE

*Včasih si mislim, da vse bi pustil.
Včasih me prime čuden občutek,
a včasih bi se do konca zapil,
a vendar za dežjem sonce posije
in spet je tako, kot prej je bilo.*

*Če danes imaš solzne oči,
obriši si jih in bodi vesel,
saj veš, da enkrat bo sreča prišla,
danes si sam, a jutri z nekom
le upanja zgubiti ne smeš.*

*Danes tako je v življenju tem,
danes dobiš jutri zgubiš,
danes vesel, a jutri zgubljen,
moraš naprej po svoji poti
le upanja zgubiti ne smeš.*

Vlado LAUK

NAŠI UPOKOJENCI

V mesecu decembru lani smo v Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec začeli s postopki za upokojitve delavcev, ki so izpolnili do konca leta enega izmed pogojev, ki jih opredeljujejo novi zakon o delovnih razmerjih in pokojninska zakonodaja. V to so nas na nek način prisilile razmere, ki so nastale v novem družbenoekonomskem sistemu in še posebej v panogi gozdarstva. Med upokojenci so v glavnem delavci, ki so se upokojili z dokurom let. To so ljudje, še sorazmerno mladi, ki so na svoj način prispevali k reševanju problema prezaposlenosti v podjetju.

VIDA VRHNJAK

Naša kolegica Vida je skoraj štirideset let vodila gojenje gozdov na slovenjgraškem gozdarskem obratu.

Med študijem je že sodelovala pri urejanju gozdov. Proti koncu študija je osnovala društvo in kljub temu zaključila študij na gozdarski fakulteti v Ljubljani. Po študiju se je posvetila gojenju gozdov. Pripada prvim generacijam gozdarskih strokovnjakov, ki izhajajo iz ljubljanske gozdarske fakultete.

Vida je več kot tri desetletja ostala zvesta gozdu. Z uveljavljanjem sonaravnega koncepta gospodarjenja z gozdovi je vtisnila neizbrisni pečat svojega dela v gozdovih Plešivca in Pohorja. Na vsakem koraku se tu poznajo sledovi Vidinega dela. Vse obdobje službovanja je ostala zvesta terenskemu delu. Nikoli se ni pustila premamiti vabljenim ponudbam za lažje fizično delo v pisarni, kamor smo jo večkrat vabili.

Povečane lesne zaloge, negovani sestoji v vseh razvojnih stopnjah, zasajene prazne površine in pred škodljivci uspešno varovani gozdovi so plod neposrednega ustvarjalnega dela naše kolegice in prijateljice Vide. Vzorno spremljanje dogajanj v gozdovih njenega ob-

močja in dosledno vodena evidenca je nujna podlaga načrtnemu gojenju gozdov.

Vedno korekten odnos do strokovnih sodelavcev in gozdnih delavcev v kolektivu je Vido odlikoval skozi vso dobo službovanja. Vida je poznana po tem, da je skrbela za dobro počutje svojih strokovnih sodelavcev in gozdnih delavcev pri delu in tudi doma v družini. Zaradi tega je intenzivno sodelovala pri urejanju počitniških domov.

Vida je poleg neposrednih službenih nalog skrbela še za mnoga področja. Tu moram omeniti njeno skrb za popotništvo. Sodelovala je pri snovanju evropske pešpoti YU—E6 skozi naše območje. Vsa leta, od njene ustanovitve do danes, je skrbela za vzdrževanje poti in objektov na njej. Posebej občutljivo je reagirala na nepravilnosti in nekorekten odnos do popotnikov na tej poti. Aktivno je sodelovala v komisiji, ki je skrbela za to pešpot skozi Slovenijo in z drugimi člani komisije prispevala k uveljavljanju popotništva.

Tudi pri vzdrževanju kulturnih spomenikov in ohranjanju kulturne dediščine je bila Vida zelo aktivna in uspešna.

Omeniti moram še Vidin prispevek k aktivnemu delu Društva inženirjev in tehnikov v našem območju in tudi v Sloveniji. Za dolgoletno uspešno delo in aktivnost jo je DIT nagradil s častnim članstvom, kot najvišjim priznanjem DIT.

Kolegici in prijateljici Vidi se zahvaljujemo za njeno plodno, ustvarjalno delo in njen prispevek k razvoju naših gozdov in Gozdnega gospodarstva.

Želimo ji, da bi v trdnem zdravju še dolga leta uživala sadove minulega dela.

Hubert Dolinšek

METOD SEKIRNIK

Zaradi zaostrenih razmer v gozdarstvu se je naš stanovski kolega in prijatelj odločil za predčasno upokojitve.

Metod je končal študij gozdarstva v Ljubljani in pripada prvim generacijam diplomantov ljubljanske gozdarske fakultete.

Po študiju je služboval pri tedanji okrajni upravi za gozdarstvo v Mariboru, zatem je prišel v Slovenj Gradec in do leta delal na odgovornih vodilnih delovnih mestih. Dolga leta je bil vodja gozdarskega obrata v Mislinji, kjer je soprispeval k dobremu gospodarjenju z gozdovi tega obrata. Gozdarski obrat v Mislinji si je pridobil ugled doma in v tujini. Številni gozdarji še vedno prihajajo občudovati negovane in dobro gospodarjene gozdove mislinskega Pohorja.

Kasneje je Metod nekaj let vodil področje izkoriščanja gozdov na celotnem območju gozdnega gospodarstva. Tu se je uveljavil kot uspešen operativni strokovnjak. Nato ga je pot pripeljala na gozdarski obrat Slovenj Gradec, ki ga je uspešno in gospodarno vodil do letošnjega leta.

Metoda kolegi cenimo kot uspešnega operativnega strokovnjaka, ki je svoje delo opravljal dosledno. Bil je strog tako do sebe kot do sodelavcev. V odnosih do kolegov in kolektiva ga je odlikovalo spoštovanje in pravičnost do vseh; pri delu pa natančnost, vestnost in strokovna poglobljenost. Te njegove

odlike smo kolegi in prijatelji še posebej cenili.

Metod je bil vso delovno dobo tudi aktiven javni delavec. Opravljal je odgovorne funkcije podpredsednika občine Slovenj Gradec. Delal pa je še v številnih delovnih skupinah in komisijah v občini. Z angažiranjem na tem področju je prispeval k razvoju kraja.

Na področju obrambe je deloval še posebej zavzeto in aktivno. Tudi tu so cenili njegovo znanje, natančnost, doslednost in korektnost do vseh.

Zelena lovska bratovščina ga je dolga leta spoštovala kot dobrega gospodarja v lovišču in pravičnega lovca. Metod si je posebej prizadeval za odpravo pretiranih škod, ki jih povzroča divjad, še posebej muflon v gozdovih Plešivca. Kasneje ga lov s puško ni več zanimal. Stik z naravo in divjadjo pa je ohranil s fotografsko kamero in zabeležil prenekateri nepozabni motiv.

Kolegu in prijatelju Metodu želimo, da bi znanje in življenjsko energijo še dolga leta uspešno koristil za tista področja, ki mu bodo prinašala največ zadovoljstva in veselja.

Hubert Dolinšek

Glasilo VIHARNIK izdaja delovna organizacija Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec
Ureja uredniški odbor: Ida ROBNIK, Andrej ŠERTEL, Hedvika JANSE, Vida VRHNJAK, Danilo RANC, Gorazd MLINŠEK.

Glavni urednik: Andrej ŠERTEL, odgovorna urednica: Ida ROBNIK, lektorica: Majda KLEMENŠEK, tehnični urednik: Bruno ŽNIDERŠIČ.

Naklada: 4500 izvodov.

Tisk: GZP MARIBORSKI TISK Maribor, Tržaška cesta 14, 62000 Maribor, 1991.

ANDREJ ŠERTEL

Po skoraj štiridesetih letih dela v Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec je naš stanovski kolega in prijatelj odšel v zaslužni pokoj.

Andrej spada v tisto generacijo vodilnih gozdarjev, ki so vso delovno dobo delali in ustvarjali v našem gozdnem gospodarstvu. Delati je začel pri urejanju gozdov — najprej pri manj zahtevnih delih, nato je nadaljeval šolanje in študij na Univerzi v Ljubljani. V počitnicah se je redno vračal in sodeloval pri vedno zahtevnejših opravilih. Že kot študent je delal na raziskovalnih projektih pri fitocenologiji in pri temeljnih raziskavah buke v pragozdu.

Kot mlad diplomant je postal referent za gojenje gozdov na gozdarskem obratu v Črni. Zatem je prevzel vodilno in odgovorno delo vodje gojenja gozdov na GG in tu je delal do upokojitve.

Kolega Andrej je vsako delo, ki se ga je lotil, opravil profesionalno in temeljito, za kar je bil deležen mnogih priznanj. Poleg službenih nalog pa je bil angažiran še na mnogih področjih.

Poglobljeno se je ukvarjal z vprašanji ekologije in propadanja gozdov ter s tem povezanim varstvom. Globoko se zaveda, da brez širjenja zavesti o varovanju okolja med ljudmi, sami gozdarji ne bomo obvarovali gozdov in okolja pred propadanjem in uničenjem. Mnogi njegovi nastopi pred občinstvom so nepozabni in neponovljivi. Andrej je kot malokdo med gozdarji, s svojevrstnim talentom znal vzpostaviti pristen stik z občinstvom in poslušalci.

Posebej se je trudil pri vzgoji mladine o osnovnih in srednjih šolah in jim nenehno z originalnimi, enostavnimi in učinkovitimi pripomočki posredoval misel o varovanju gozdov in okolja.

Zavzeto in strokovno poglobljeno je pripravljaval in posredoval naše izkušnje in dosežke gospodarjenja obiskovalcem — udeležencem strokovnih ekskurzij iz domovine in tujine.

Sonaravní koncept gospodarjenja z našim večnamenským gozdom je učinkovito uveljavljaval na vseh področjih poklicnega ustvarjanja.

Sodeloval je v mnogih delovnih skupinah pri Splošnem združenju gozdarstva, Gozdarskem inštitutu in Gozdarski fakulteti v Ljubljani.

Poleg poklica je Andreja vedno znova nav-

dihovala muza umetnosti. Že od rane mladosti je pisal pesmi, jih tu in tam nekaj objavil, večkrat pa jih prečital prijateljem — kadar je bil posebej razpoložen. Prislunhili smo in nimalokrat nemi in prizadeti obsedeli vase zato-pljeni, in premišljali o sporočilu. Upam, da jih bomo nekoč lahko prebrali tudi v zbirki. Ustvarjal in objavljaval je še črtice, humoreske in druge članke z globoko angažirano vsebino.

Pri pisanju člankov in prispevkov za objavo sem često prosil prijatelja Andreja, ki ima izreden smisel za lepo slovensko besedo, da mi jih je korigiral in poiskal lepe slov. izraze. Že pri tem pisanju ga pogrešam.

Posebej moramo omeniti Andrejev hobi — fotografijo, kjer je ustvaril mnoga umetniška dela, ki krasijo knjige, brošure, poslovne prostore in tudi konferenčno dvorano naše gozdarske fakultete.

Na področju kulture je bil Andrej aktiven pri organizaciji prireditev. Nastopal pa je tudi v filmskih in televizijskih uprizoritvah, povezanih s Koroško.

Dolga leta je zbiral etnografsko gradivo in pomagal pri oživiljanju narodnih običajev. Nepogrešljiv je bil kot vodja prireditev vsakoletnega turističnega tedna v Črni. In še bi lahko naštevali.

Že pogrešamo Andrejevo vedrino in šegavost, s katero nas je vedno znova navduševal. Prijatelju Andreju želimo uspehov in veselja pri vseh opravilih, ki si jih je prihranil za penzi-vo.

Hubert Dolinšek

ZADRUŽNI UPKOJENEC

Slavljenec, kmečki sin, je bil rojen 17. aprila 1926 na kmetiji Razbornik v Šentjanžu nad Vuzenico.

Ob ustanovitvi splošnih kmetijskih zadrug, spomladi leta 1948, je postal zadružni delavec: predsednik, upravnik kmetijske zadruge Vuzenica. To je bil do leta 1961, ko so se morale kmetijske zadruge prisilno združiti, ker se je oblast ustrašila napredka kmetijstva in združništva, predvsem pa kapitalizacije kmetov. Da je oblast zadruge bolje pripravila na združitev, jih je poprej osiromašila, tako da jim je vzela trgovine z mešaním blagom in kmečke gozdove, trgovino z lesom, ki jim je v naših pogojih edina omogočala gospodarski razvoj. S tem so odtujili zadruge kmetom in naredili neprecenljivo škodo kmetijstvu in združništvu.

Franc je tudi po združitvi kmetijskih zadrug ostal zvest zadružništvu in kmetijstvu. 30 let, vse do upokojitve zaradi bolezni leta 1978, je delal v zadruzi, večinoma kot vodja lastne kmetijske proizvodnje.

Bil je pošten, vesten in natančen delavec. Zelo dober organizator, skratka tak, kakršni bi morali biti vsi pravi zadružni delavci in uslužbenci. Bil je tudi prijeten sogovornik, prijatelj, na katerega si se lahko vsak čas zanesel.

Sedaj je Franc Jamnik že 13. leto zadružni upokojenec. Tudi v pokoju je ostal priden, deloven. Visoko na Mrakovem si je zgradil prelep vikend. To je pravo majhno kraljestvo, kjer preživlja večino svojih dni, vendar ne križem rok, pač pa zmeraj aktiven, deloven kot mra-vlja. To veselje do dela, do narave ga tudi se-

FRANC JAMNIK IZ VUZENICE, 65 LET

daj v pokoju »gor drži«, zato je vedno vesel, nasmejan in dobre volje.

Zaradi širokega kroga poznanstva je daleč okrog po radeljski občini, priznan govornik na pogrebi in raznih slavnostnih, ki jih obhajajo ljudje. Radi ga imajo in ga ob takih priložnostih tudi kličejo in želijo imeti v svoji sredini.

O prijatelju Franciju ne bi več govoril in pisal. Želimo mu vsi skupaj še mnoga zdrava, srečna leta življenja tam gori v njegovem kraljestvu nad Vuzenico. Če pa kdo more, naj ga obiše tam gori. Vem, da ne bo razočaran, kajti tam je doma prava, naša slovenska gostoljubnost.

Rok Gorenšek

Upravni odbor KZ Vuzenica leta 1951; STOJIJO OD LEVE: Anton Pušnik, p.d. Šrot, Mirko Kričej, p.d. Kuhelnik, Janko Viher, p.d. Vimer, Maks Strmčnik, p.d. Brodник, Franc Šavc, p.d. Vindiš, Lenart Plemer, p.d. Špalir, Alojz Peruš, p.d. Peruš, Peter Ribič, p.d. Matic, Jakov Verdnik, p.d. Jamnik; SEDIJO: Roza Uršnik-kravarica, Franc Jamnik — takratni upravnik zadruge, Jože Proje — šef lesnega odseka zadruge.

TOZD

GOZDARSTVO

RADLJE

So ljudje, ki v svojem ustvarjalnem obdobju delajo tiho, marljivo in odgovorno. Ko odhajajo v svoj zasluženi pokoj, se njihovega bogatega življenjskega prispevka spominjamo s hvaležnostjo in jih spremljamo v njihovo jesen z lepimi željami, da si odpočijejo in še dolgo uživajo vse lepote življenja.

So pa tudi ljudje, ko z njihovim odhodom odhaja tudi nekaj, kar je v kolektivu usmerjalo njegov utrip, njegovo življenje, nekaj, kar predstavlja bit kolektiva — njegovo dušo. Njihov odhod pušča za sabo globoko sled in vsi naperi in vsa dobra volja ne zadoščata, da bi tej delovni sredini ohranili njen značaj, njen značilni utrip, skratka njeno dušo; kajti izguba je bila prevelika.

Sedaj se poslavljamo od takšnih ljudi, naših dosedanjih sodelavcev, ki so s svojim prihodom v takratno gozdno upravo, za katero skorajda nihče ni vedel, s svojim trdim delom, s prvimi glasovi motornih žag v pohorskih in kozjanskih gozdovih naznanili neko novo obdobje v tem kolektivu. Zaorali so v ledino sodobnega gospodarjenja z gozdovi.

MAKS SUŠEK

Od leta 1961 dolgoletni upravitelj in direktor obrata Radlje, je že kot referent za gojenje na obratu pod vtisom svojih vzornikov Schädelina, Leibundguta in predvsem takratnega vodje taksacije Mlinška dojel vso perspektivnost koncepta sonaravnega gospodarjenja z gozdom, katero omogoča svobodna tehnika gojenja gozdov z novimi znanstvenimi dognanji nege gozda, ki so osnovno orodje za delo z gozdom.

Njegovi gojitveni načrti so bili eni izmed prvih v slovenskih gozdovih. Hitro je spoznal, da so osnova za uspeh znanje delavcev in strokovnega kadra, primerna odprtost gozdov s prometnicami in harmonični odnosi v kolektivu. S svojim doslednim strokovnim delom, z izrednimi inovativnimi rešitvami, z napredno kadrovske in izobraževalno politiko in s svojimi osebnostnimi vrlinami mu je uspelo razviti sodoben obrat s kompleksnim gospodarjenjem z gozdom, z najrazvitejšo prometno infrastrukturo v Sloveniji, razvil je koncept celovitega pristopa reševanja razvojnih problemov hribovskega kmeta v obdobju skupnega gospodarjenja. Ustvaril je, kar je najdragocenejše, čudovito medčloveško harmonijo v kolektivu.

Obrat je postal model sonaravnega gospodarjenja z gozdom, postal je takorekoč blagovna znamka slovenskega gozdarstva. Vrstile so se ekskurzije iz Slovenije, Jugoslavije, iz cele Evrope. Njegove bogate strokovne izkušnje so imele odmev tudi v tujini. S slovenskimi strokovnjaki (Mlinšek, Dolinšek, Pogačnik) in evropskimi somišljeniki je soustanoval Evropsko združenje za sonaravno gospodarjenje z gozdovi Prosilva.

To je uspeh generacije sodelavcev, od katerih se poslavljamo in katero je Maks Sušek kot upravitelj in direktor, kot sodelavec in učitelj, tako uspešno vodil. Njegovo delo je dalo pečat strokovnemu delu v kolektivu, za

kar je dobil najvišje slovensko strokovno priznanje Jesenkovo nagrado.

Vsi ti uspehi so bili mogoči le na trdih temeljih kolektiva. In to trdo oporo so predstavljali v glavnem prav ti dosednji sodelavci:

ALOJZ HREN

rojen 21. 6. 1940

Pri TOZD Gozdarstvo Radlje zaposlen od 1. 3. 1966. V letu 1967 je opravil izpit za delo z motorno žago in delal kot skladišni delavec. Bil je eden izmed prvih sodelavcev našega skladišča v Vuhredu, kjer se je začela razvijati predelava drobnega lesa. Dolga leta je bil podaljšana roka hiaba. Veliko število vagonov je z njegovo pomočjo odpeljalo les po dravski železnici. Kot invalid I. kategorije je bil upokojen z 31 leti delovne dobe.

JOŽE PODSTENŠEK

rojen 8. 8. 1933

Pri KZ Dravograd se je zaposlil 1957. leta. Ob združitvi kmetijskih zadrug z gozdarstvom je leta 1963 prišel h gozdnemu obratu Dravograd in ob ponovni reorganizaciji gozdarstva leta 1976 h tozdu Gozdarstvo Radlje. Bil je gozdni delavec-sekač. Že leta 1964 je opravil izpit za delo z motorno žago in sekal na območju Dravograda do upokojitve 30. 9. 1990. Upokojil se je s 40 leti delovne dobe.

Bil je tih in skromen, toda s svojo motorko silovit nabiralec kubikov in je bil dolga leta udarna moč dravogradske ekipe.

MARTA PANZI

rojena 30. 11. 1930

Pri TOZD Gozdarstvo Radlje je bila zaposlena od 13. 3. 1962. V prvih letih zaposlitve je opravljala različna dela pri gojenju gozdov, odkazilu in izmeri lesa, pri izdelavi gozdnih vlak in cest ter pri vzgoji sadik. Pozneje, oziroma do upokojitve, je delala v gozdni drevesnici na Muti. Ob njej so se menjavala dekleta, ona pa je svoje bogate izkušnje prenašala na mlajše moči.

Kljub kar precej načetemu zdravju (invalid II. kategorije), je pri tem težkem delu vztrajala in delala do 60 leta starosti. Upokojila se je s 30. 12. 1990 in dosegla 30 let delovne dobe.

IVAN MRAVLJAK

rojen 29. 8. 1934

Prva leta delovne dobe si je pridobil z opravljanjem kmetijske dejavnosti na domači kmetiji. Pri Kmetijski zadrugi Vuzenica se je kot logar zaposlil leta 1962. Ob reorganizaciji kmetijskih zadrug je leta 1963 prišel h gozdarstvu Radlje.

Vanč, kot smo ga klicali, je bil »dekle za vse«. Kjer so nastopile težave, tam je bil Vanč prava rešitev. Bil je gozdarski delovodja, merilec lesa, odpremnik, traktorist, viličarist. In vsa ta dela je opravljal tako dovršeno, kot da vse življenje opravlja samo to nalogo.

Z dokupom let je 30. 12. 1990 dosegel 40 let delovne dobe in se upokojil.

STANKO PUŠNIK

rojen 9. 11. 1937

Njegova prva zaposlitev je bila leta 1961 pri KZ Vuzenica. Tudi on je ob reorganizaciji kmetijstva in gozdarstva leta 1963 prišel na Gozdarstvo Radlje. Med prvimi je opravil izpit za delo z motorno žago in bil gozdni delavec sekač do upokojitve 30. 12. 1990, ko je z dokupom let dosegel 40 let delovne dobe. Bil je priden kot mravlja, zanesljiv kot ura in negrešljiv tovariš v svoji skupini.

KRISTIJAN NAPOTNIK

rojen 26. 8. 1937

Pri TOZD Gozdarstvo Radlje se je zaposlil leta 1960. Vsa leta je delal z motorno žago kot gozdni delavec sekač in vodja sečno-spravnih skupine. S svojo izkušnostjo je bil previdni vodja svoje skupine, katero je odlikovala velika učinkovitost in zanesljivost.

Z dokupom je 30. 12. 1990 dosegel 40 let delovne dobe in se upokojil.

MARJAN PEČOVNIK

rojen 15. 3. 1951

Njegova prva zaposlitev je bila v Gorenju Muta, nato je delal pri Marlesu in v Stroju ter od leta 1977 pri TOZD Gozdarstvo Radlje. Opravljal je različna dela, od gojitelja do voznika nakladača. Opazili smo njegov smisel za mehanizacijo. Ko smo začeli uvajati lastno gradbeno mehanizacijo, je bil Marjan prvi strojnik na kopaču rovov. Huda prometna nesreča je prekinila njegovo delo v operativi, vendar je svoje bogate izkušnje izkoristil kot mehanik v naši porajajoči se mehanični delavnici. Do delovne nesreče je spravil v pogon mnogo motork, ki so bile že skoraj odpisane. V letu 1990 je bil ponovno invalidsko ocenjen in upokojen z 22 leti delovne dobe.

FRANC ZALOŽNIK

rojen 18. 9. 1936

V neposredni bližini kamnoloma v Hudem kotu je poiskal prvo zaposlitev. Od 1965. leta je bil zaposlen pri TOZD Gozdarstvo Radlje. Med prvimi se je usposobil za delo z motorno žago in sekal po hudokoških gozdovih. Bil je eden prvih, ki je občutil posledice dela z motorno žago. Kljub temu je s svojo pripravljenostjo in vztrajnostjo bil v trenutkih, ko je bila izvršitev plana v nevarnosti, vedno pripravljen priskočiti na pomoč.

Upokojil se je 30. 12. 1990 s 40 leti delovne dobe na podlagi dokupa.

IVAN KNEZ

rojen 20. 8. 1936

Pri tozdu Gozdarstvo Radlje se je zaposlil 1959. leta in bil razporejen na opravljanje del in nalog gozdnega delavca-sekača. Poleg izpita za delo z motorno žago si je pridobil tudi kvalifikacijo za monterja gozdnih žičnic in vsa leta delal pri pridobivanju lesa v revirju Primož. Bil je mojster nad mojstri pri ravnanju z motorno žago. Iz nje je znal iztisniti največ.

Upokojil se je 30. 12. 1990 na podlagi dokupa s 40 let delovne dobe.

STANKO GROS

rojen 28. 4. 1937

Pri TOZD Gozdarstvo Radlje se je zaposlil v letu 1959 in bil revirni vodja v Hudem kotu. S svojim delom je ohranil čudovite gozdove, v katerih izkušeno oko opazi dolgoletno strokovno delo gozdarja. Žal mu je bolezen preprečila, da bi v revirju delo nadaljeval, vendar je svoje bogate izkušnje in iznajdljivost uspešno izkoristil pri izgradnji mehaniziranega skladišča v Vuhredu in kasneje kot vodja odpreme na obratu.

V letu 1990 je bil invalidsko ocenjen in upokojen s 34 leti delovne dobe.

JANEZ IZAK

rojen 17. 1. 1937

Leta 1959 se je zaposlil pri GO Ravne, nato pri GO Dravograd in po reorganizaciji gozdarstva 1976 pri TOZD Gozdarstvo Radlje. Bil je gozdni delavec-sekač. Ta dela je opravljal do leta 1983, ko je bil kot delovni invalid premeščen na druga dela pri gojenju gozdov in vzdrževanju cest.

Na podlagi dokupa je 30. 12. 1990 dosegel 40 let delovne dobe in se upokojil.

Kulturno umetniško društvo Svoboda Mislinja je letos že nekajkrat uspešno nastopalo z reprizo igre Franca Saleškega Finžgarja »VERIGA«. Na sliki: Prizor iz prvega dejanja te igre.

Foto: F. Jurač

TOZD GOZDARSTVO ČRNA

TOZD Gozdarstvo Črna je v letu 1990 dokupil delovno dobo delavcem, ki so za to izpolnjevali pogoje. Upokojili so se 30. 12. 1990.

FRANC PLESEC

rojen 16. 9. 1942

Delati je začel v gozdarstvu, potem pa so ga zamikala tudi druga dela. Nekaj časa je bil pri Rudniku Mežica, pa spet pri gozdarstvu, pa potem pri Hidromontaži Maribor in spet od leta 1971 pa do upokojitve sekač v TOZD Gozdarstvo Črna.

Franc je dober smučar in je bil tudi med pobudniki za izgradnjo smučarske vlečnice v Črni. V klubu SK Črna je delal kot funkcionar vsa leta. Sedaj, ko je razbremenjen dela, se bo športu lahko še bolj posvetil.

ERNEST SREBRE

rojen 12. 1. 1938

Delati je začel leta 1959 kot nakladalec kamionov pri takratni kmetijski zadrugi. Leta 1963 se je zaposlil pri gozdnem gospodarstvu in delal kot cestar do upokojitve.

IVO KLJAJIČ

rojen 24. 6. 1937

Na Koroško je prišel leta 1962 iz Bosne. Do 1975 je bil sekač v takratnem ravenskem obratu, po tem pa se je zaposlil na TOZDU v Črni, kjer je do upokojitve delal kot sekač. Iva dobro poznajo Črnjani in gurmani iz bližnje in daljne okolice cenijo njegove specialitete na žaru, predvsem pa svinjsko rolado, ki jo vsako leto ob turističnem tednu pripravi obiskovalcem.

VALENTIN VOGLIČ

rojen 2. 2. 1941

Na gozdarski obrat v Črno je prišel leta 1965. Tu je bil vsa leta do upokojitve zaposlen kot sekač v revirju Jazbina.

IVAN SLATINEK

rojen 22. 11. 1936

Tudi on je začel delati v gozdarstvu, po tem je nekaj časa delal na žagi Mušenik in leta 1982 spet prišel na TOZD gozdarstvo Črna, kjer je do upokojitve delal kot skladišni delavec in sekač.

FRANC OBRETAN PEČ.

rojen 28. 3. 1944

Prvič se je zaposlil 1959 leta pri takratnem gozdnem gospodarstvu v obratu v Črni in tukaj tudi ostal vse do upokojitve. Njegovo zadnje delovno mesto je bilo skladišni delavec.

FRANC OBRETAN PRH.

rojen 25. 10. 1941

Tudi on se je zaposlil pri takratnem GG na obratu v Črni leta 1958. Ne glede na reorganizacije je tukaj ostal vse do upokojitve in delal kot gozdni delavec-sekač.

FRANC SMONKAR

rojen 2. 3. 1940

Leta 1957 se je zaposlil na Gradbenem podjetju v Slovenj Gradcu, k nam v Črno pa je prišel 1963. Njegovo delovno mesto je bilo sekač. Zaradi izrednega zanimanja za žičnice je opravil žičničarski tečaj in v zimskih mesecih opravljal delo žičničarja na vlečnici v Črni.

FRANC KOVŠE

rojen 18. 9. 1940

Vso svojo delovno dobo je preživel v gozdu kot sekač. V Črno je prišel 1976 iz ravenskega obrata, kjer je delal od leta 1963.

IVAN PEČOVNIK

rojen 6. 10. 1941

Ivan je začel delati leta 1958 v gozdu, leta 1963 pa je prišel na obrat v Črno. Delal je kot gozdni delavec sekač vso svojo delovno dobo.

DORKA TOPOLIČ

rojena 9. 4. 1942

Pri gozdnem obratu v Črni se je zaposlila 1959 leta kot blagovni knjigovodja. Ta dela je opravljala ne glede na različne organizacije vse do upokojitve.

Marička Modrej

ALOJZ ČOFATI

rojen 21. 10. 1936

10. 1. 1991 se je redno upokojil naš cestar Alojz. Svoje delo na obratu je začel opravljati 1958 leta v Javorju. V tem okolju je vestno skrbel za ceste vse do upokojitve.

TOZD TRANSPORT IN SERVISI

JOŽE ZAVODNIK

Na TOZD Transport in servisi je prišel 1977 leta iz Tovarne pohištva Pameče. Delal je kot ključavničar. Ob upokojitvi je dopolnil 35 let in 4 mesece.

Še vedno čil in zdrav, star komaj 52 let, bo lahko še dolgo užival sadove svojega dela.

ZLATI PREGOVORI

Dobra misel je pol zdravja.
Nujnost je zadnje in najmočnejše orožje.
Jezik naj ne prehiteva misli.
Govorica je oblika misli.
Kdor vpraša, na zaide.
Kjer ni moškega glasu, ni mož besede.
Manj govori, raje stori.
Med čašo in usti se mnogo dogaja.

Z izgubo časti človek veliko izgubi.
Brezdelje bolj uničuje človeka kot delo.
Človek je rojen za delo kot ptič za letenje.
Človekovo delo je odraz njegove osebnosti.
Člasi ne gredo za kravo.
Zlato ne govori, premore pa vse.
Darilo ljudje pozabijo, dobrote nikdar.
Ne imej srca na jeziku, ampak jezik v srcu.

DSSS

HILDA PLIMON

rojena 20. 10. 1943

Še zelo mlada se je leta 1961 zaposlila na gozdarskem obratu v Ravnah. V računovodstvo gozdnega gospodarstva je bila premeščena leta 1969. Tu je preko dvajset let delala na obdelavi podatkov s pomočjo knjigovodskih strojev, najprej na mehanografskih, kar je pomenilo trdo fizično delo vseh osem ur, velikokrat pa tudi več, kasneje na računalniških strojih. Bila je zelo vestna in pridna. Z dokupom manjkajočih let je bila ob koncu leta 1990 upokojena. Sodelavke se ji zahvaljujemo za tovariške odnose in ji želimo veliko zdravih in mirnih let.

MIRA ČRESLOVNIK

rojena 18. 1. 1941

Za redno šolanje ni bilo možnosti, zato je opravila strokovni tečaj iz knjigovodstva in se leta 1957 zaposlila v računovodstvu Gozdnega gospodarstva. Opravljala je najprej enostavna obračunska in knjigovodska dela, nato samostojna analitična knjigovodstva in zadnje desetletje zahtevna opravila v glavnem finančnem knjigovodstvu. Svoje delo je opravljala natančno in odgovorno. Ob koncu leta 1990 je bila upokojena z dokupom dveh let. Sodelavke se ji zahvaljujemo za dobre odnose v vseh letih skupnega dela in ji želimo še veliko zadovoljnih let.

Moč duha nekaj velja.
Kaj pomaga pamet, če vlada neumnost.
Cena spoznanja je draga.
Drži se novega pota in starega prijatelja.
Jabolko na dan odganja zdravnika v stran.
Varuj se lakomnosti.
Podkupovanje železna vrata prebije.
Pokrivaj se s takšno odejo kakršno imaš.
Ogenj in slama naj bosta vsak za sebe sama.
Počasi raste smreka, pa hitro se poseka.
Resnica je le gospodar sveta.
Slab človek vse obrača na slabo.

Matevž Čarf

ANICA KREVIH

Prvič se je zaposlila z 19 leti v Tovarni pohištva Pameče. V tovarni je delala razna dela v proizvodnji, vpisala se je v administrativno šolo in jo tudi uspešno končala. Leta 1974 je bila sprejeta na delovno skupnost Lesne na dela mehanska obdelava podatkov v sektorju AOP. V tem sektorju je tudi ostala s tem, da je z leti začela opravljati bolj zahtevne naloge. Zadnje leto in pol je v GG opravljala naloge vodenje zajemanja podatkov za računalniško obdelavo.

AURELIJA KREUH

Na Koroško je prišla iz Ormoža, kot 19 letno dekle, s končano srednjo ekonomsko šolo. Prvega avgusta 1959 se je zaposlila pri Koroškem gozdarskem podjetju Slovenj Gradec. Po opravljenem pripravniškem izpitu se je začela njena poklicna pot: 1961 materialni knjigovodja, 1962 knjigovodja osnovnih sredstev, 1965 vodja knjigovodstva osnovnih sredstev, 1969 knjigovodja osnovnih sredstev, 1975 referent za investicije v finančnem sektorju, 1984 vodenje združenih sredstev in dolgoročnega financiranja poslovnih sredstev, 1984 financiranje investicij in nazadnje pri GG izvajanje dolgoročnega financiranja. V okolju, kjer je delala, je s svojim umirjenim značajem vedno ugodno vplivala na sodelavce.

JUSTINA LENART

Zaposlila se je leta 1960 v Tovarni pohištva Pameče. Prvih 14 let je delala pri proizvodnji oblog, nato pa pri montaži rolo omaric. Težko delo v proizvodnji je vplivalo na njeno zdravje tako, da je morala sprejeti drugo, lažje delo. Zaposlila se je v Lesni delovni skupnosti in zadnjih 12 let delala v kopirnici, nazadnje v GG Slovenj Gradec.

ŠE KAR NAPREJ BI KMETOVAL

Prijatelji so se pogovarjali o kmetu RIHARDU ŠRAJNERJU, ki da kmetuje skoraj ob središču RADELJ, ki so uradno obdane z ulicami in cestami. Pomislite, že osemdeset jih ima na grbi, pa hoče še kar naprej kmetovati, ta korenina! Čas bi že bil, da bi izpregel. Treba ga je predstaviti v Viharniku. Ni mi bilo treba dvakrat reči! Ker rad obiram take kosti, sem se ob priložnosti odpravil k njemu, da se na lastne oči prepričam, kako je s to stvarjo.

Le nekaj korakov je bilo treba skreniti z glavne ceste in že sem se znašel na dvorišču, kjer me je strogo sprejel velik čuvaj volčjak. Pomirit ga je prišel mlad fant, tik za njim pa se je znašel na dvorišču možakar v modrem predpasniku.

Ko sem mu omenil, da bi ga rad predstavil v časopisu, ni bil preveč pri volji za ta hec, a s časoma se je le omehal ter me povabil v prostorno kuhinjo, kjer je z lonci ropotala hčerka Anka. Midva pa sva se vsedla za mizo, da pokomentirava o njegovem dolgoletnem kmetovanju.

Hudomušno pravi, da se je že trikrat selil: prvič leta 1911 na ta svet, drugič, ko se je kot petindvajsetletni fant priženil k osemnajstletni Treziki, ki je podedovala za starši Nausnjikjrglovo kmetijo, tik ob Dravi v Zgornji Vižingi. Žena Trezika mu je porodila tri hčerke: Anko, Roziko in Micko. Med drugimi ureditvami na tej kmetiji je ob mlinu, katerega je poganjal Radeljski potok, zgradil lastno elektrarno in je dajala elektriko za njegove potrebe in še dvema sosedoma. Vse to je zgradil še pred zadnjo vojno. Ko pa so dogradili He Vuhred se je moral v letu 1954 z družino umakniti na sedanje 12 hektarsko posestvo, katerega se mu je posrečilo odkupiti od lastnika, ki se je preselil v Ljubljano. Kot spomin na prejšnji dom je ostal otoček na Dravskem jezu. V vseh teh dolgih letih in težkih razmerah kmetovanja na začetku, mu je uspelo, da je skupaj z družino na novo preuredil ter nakupil za kmetovanje vse potrebne stroje.

Rihard Šrajner s hčerko, zetom in vnukinjo Petro

Po ženini smrti, umrla mu je pred dvajsetimi leti, mu pridno pomaga hčerka Anka z družino in drugi. Pa ga neumno vprašam, ali ga v kmetovanju res noče kdo naslediti, da se še sam ubada s kmetovanjem v teh letih. Ponosno mi pove, da kaže veliko zanimanje in ljubezen do kmetovanja vnuk Aleš, ki je pravkar odslužil vojaščino.

Ko sva se pogovarjala o strojih, ga vnuk zatoži, da je bil dedek še pri sedemdesetih toliko korajžen, da je šel delat traktorski izpit, v kar so ga prisilili strogi prometni predpisi in druge razmere, povezane s prevozi, saj že sama hiša stoji tik ob glavni cesti. Dedek Rihard pa pove, da je med predavanji za izpit kar precej dremal in vsi, ki so sočasno z njim delali izpit, so kar precej dvomili v njegov uspeh. Kadar je predavatelj pozval slušatelje h kakšnemu vprašanju, je Rihard zastavljal takšna, da so se celo predavatelji praskali za ušesi, ga zatoži sosed, ki je bil prisoten našemu pogovoru, in ta še pove, da je bil ves trg pokonci, ko je delal praktični izpit, in sreča je bila na njegovi strani. Čestitke so kar deževale z vseh strani, saj se je ljudi zbralo kar za cel cirkus, je še povedal sosed.

Rad se v spominih povrne na svoj rojstni Loznikov dom, kjer je odraščal še s petimi brati in dvema sestrama. Kot najstarejši se je moral pridno vaditi ob vsakem delu. V tistih kriznih predvojnih časih so ga čestokrat v svoje vrste zvalili tihotapci, ki so pridno »švercali« živino čez državno mejo. Pri tem nevarnem in tveganem poslu mu je večkrat trda predla, pa bi si namesto nagrade prisluzil arest.

Po gostoljubnem prigrizku me pospremi in pokaže prostor, kjer si z izdelovanjem raznega orodja preganja dolgčas. Pove še, da si je tu naredil kar precej pohištvene opreme za svoje potrebe. Vnuk Aleš pa me pospremi še v hlev pokazat pujse in živino, za katero skrbita z dedkom izmenično. Povedal je še, da sem hodi kot stranka po mleko dr. Marinšek, ki vzorno skrbi za dedkovo zdravje. Le kadar ob vlažnem vremenu dedku prepove izhod iz stanovanja, se dedek jezi nanj in na mamo, ki se strogo drži zdravnikovih navodil, je še dodal vnuk Aleš, bodoči naslednik.

To je le kratek mozaik in njegovega plodnega življenja. Ob njegovi osemdeset letnici mu vsi želimo še veliko lepih in zdravih let.

Ludvik MORI

BERNEŠKO pod Malo Kopo na Gradišču

Nekdanja, sedaj opuščena, domačija p. d. Berneker leži na zah. Pohorju ali sev. vzhodno od sv. Barbare, pod Vel. sedlom ali kot so včasih pravili Berneškim sedlom ali Berneškim križom, ki še danes stoji v spomin neke davne nesreče, na n. m. v. 1001 m. Sama domačija, danes še samo ostanki oz. razvaline so na n. m. v. 920 m. Tod mimo, kot še danes imenujemo Vel. sedlo, je včasih vodila glavna pot na Mačka in Požarski potok proti Dravski dolini, na slovenjeograško stran pa na Kaštivnika ali po grebenu na Lampreta-Sedarja — proti Legnu. Sedaj je nova gozdna cesta iz potoka Porodnice (čez Berneško) proti sv. Barbari in Legnu.

Ta kraj je bil zgodaj naseljen, saj je bil za tedanje čase važen prehod iz sev. Pohorja proti Koroški. Od kod izvira ime Berneker ni znano, na kartah Franciskovega katastra iz leta 1823 je ime zapisano Werneker. Podob-

nega imena ne najdemo v bližini in tudi v Sloveniji ne. Posestvo Werneker je spadalo po Urbariju št. 109 pod graščino Legen, faro št. Martin.

Kot se vidi iz zapisnikov je bilo Berneško zgodaj prodano, saj so bili že starši Franca Bernekerja na tem posestvu najemniki. Na novo nastavljena zemljiška knjiga okoli leta 1878 ne omenja več imena Berneker, temveč Jutija Smuka in ženo Kunigundo roj. Papež.

Franz Berneker se je rodil na Berneški domačiji 4. oktobra 1874. Bil je nezakonski sin Marije Berneker, hčere najemnika Lovrenca Berneker in Neže roj. Erdecnik. Do svojega četrtega leta je stanoval pri stari materi, po njeni smrti ga je vzela k sebi mati, ki je služila v Starem trgu pri Slovenj Gradcu kot služkinja v starotrškem župnišču.

Berneker je obiskoval ljudsko šolo v Slovenj Gradcu, kjer je končal štiri razrede os-

novne šole. Ravnatelj osnovne šole v Slovenj Gradcu je bil tedaj Jože Barle.

Ko je leta 1890 umrl župnik Trstenjak Davorin, prvi Bernekerjev dobrotnik, je pri novem župniku Antonu Šlandru eno leto služil kot hlapec.

Leta 1891 je šel Berneker iskat delo na Prevalje na tedanje fužine, pa ga ni dobil. Skromno se je preživljal s priložnostnimi deli. Mati je takrat služila na Selah pri župniku Juriju Koprivi (1882—1903). V tem letnem času je prišel na Sele prenavljat oltar Ignacij Oblak, podobar in pozlatar iz Celja. Tedaj se je Bernekerju ponudila priložnost za uk. Zadel ga je 1. maja 1891.

Leta 1894 je umrla Bernekerjeva mati, stara komaj 42 let. V Oblakovi delavnici se je učil štiri leta, vendar je delo zapustil pred opravljenim pomožnim izpitom. Iz Celja

se je vrnil v svoj rojstni kraj in se za kratek čas ustavil in poslikal Sekavčnikovo kapelo. S plačilom, ki ga je dobil za opravljeno delo, je šel na pot preko Koroške do Salzburga, od tam pa na Tirolsko, v Innsbruck. Tu se je ponovno zaposlil pri Colljevi tovarni za umetno obrt in kmalu postal nadzornik v kiparskem oddelku. Vendar je po šestih mesecih zapustil dobro delovno mesto, ker se mu je zdelo preveč enolično. Želel je odpotovati v Benetke. Ko je prišel do Celovca, se je vrnil v domači kraj. Ko se je vrnil iz Tirolske je leta 1896 v Kotljah dobil naročilo za novo prižnico. Obrtnega dovoljenja ni imel, zato so ga preganjali. Umaknil se je v Gradec. Po hudi bolezni pa je bil preslab, da bi ga sprejeli na delo, zato se je vpisal na obrtno šolo. Zanj se je zavzel grof Gregor Winkler, kipar in arhitekt za notranjo opremo, ki mu je tudi svetoval nadaljni študij na akademiji.

Berneker je bil kot izredni študent v letu 1897/98 na akademiji za upodabljačo umetnost na Dunaju. Po štirih letih je končal študij na splošni kiparski šoli pri prof. Edmondu Helmerju in dobil skromno posojilo pri Celjski posojilnici.

Med študijem je Berneker še nekajkrat prejel podporo pri posojilnici v Celju in od rojstnega kraja Slovenj Gradec. V denarnih stiskah je Berneker prosil za oprostitev šolnine, pri čemer so mu večinoma ugodili, ne pa vedno. Njegov mecen je bil tudi dr. Franc Vidic, publicist, literarni kritik, v letih 1899—1918 urednik slovenskega uradnega lista na Dunaju. Zanj je Berneker zapisal tudi svojo prvo avtobiografijo, drugo pa za Dragana Šando.

Leta 1900 je Berneker 2. sodeloval na natečaju za spomenik Franca Prešerna in prejel častno priznanje. Za osnutek spomenika cesarju Francu Jožefu I — je prejel drugo nagrado. Vrstila so se razna priznana dela. Leta 1905 je izdelal relief sv. Martina in berača za župno cerkev na Bledu in bronasto glavo pesniku Antonu Župančiču.

Njegova dela so se vrstila. Razstavljal je na številnih razstavah. Dobil je naročila za Trubarjev spomenik in ga končal leta 1910. Leta 1911 je dobil večja zasebna naročila za vodnjak sv. Janeza Nepomuka v Kranju in ga končal leta 1913.

Leta 1915 je bil Berneker vpoklican k vojakom, vendar zaradi telesne okvare ni šel na fronto. Vojaščino je služil v Zagrebu. Zadnji dve leti je imel možnost tudi kipariti.

Po vojni 1918—1930 se je Berneker nastanil v Ljubljani, na Dunaju so mu porušili ate-

Sv. Martin in Berač v cerkvi na Bledu

lje. Občasno se je mudil v Celju, kjer je dobavljal naročila za nagrobne spomenike. Živel je revno, primerne službe ni dobil, kiparska naročila pa so bila skromna. Honorarno je delal na teh. sred. šoli v Ljubljani in stanoval v prostorih Narodne galerije. Po kratki bolezni je umrl leta 1932.

Po smrti Lovrenca Bernekerja in žene Neže, tega imena ne zasledimo več. Izselili so se proti Koroški na razne kraje, še pozneje je bil v Mežici en čevljar, ki se je pisal Berneker.

Domačijo pa je doletela taka usoda kot številne hribovske domačije, da so prišle v roke raznih prekupčevalcev. Tako je po smrti Jureta Smuka prišla polovica v last Martinu Papežu. Po kupni pogodbi 10. februarja 1905 se prepíše posestvo na Jožefa Rotovnika p. d. Plesnika.

Februarja 1948 na podlagi listine z dne 3. 2. 1948 se knjiži lastninska pravica za osebe:

- a) Vrunč Berta
- b) Tretjak Kristina
- c) Kremžar Antonija
- d) Vernik Jožefa
- e) Krpač Marija

vsak do 1/5

Na podlagi odločbe okrajne komisije za

agrarno reformo 18. marca 1947 se knjiži na splošno ljudsko premoženje.

Ko na Berenšek niso več stanovali lastniki, so imeli novi gospodarji najemnike za obdelovalno zemljo, nekaj pa so tudi redili ovac in delali v gozdu.

Zadnji najemniki so bili neki Uršniki, ki so po agrarni reformi dobili v last obdelovalno zemljo. Okoli leta 1960 je strela udarila gošpodarsko poslopje, da je do tal pogorelo. Tedaj so se zadnji najemniki izselili in posestvo vrnilo agrarni reformi. Kmalu nato je propadla stanovanjska hiša, da je danes vidno še kup razvalin, obraslo s plevelom in grmovjem. Na večjem temeljnem kamnu je skromno vklesan napis: »Tukaj se je rodil kipar Franc Berneker«.

Zgleda, da se Franc Berneker po smrti svojih rejnikov ni vračal na Berneško. Rad pa se je spomnil svojega rojstnega kraja, saj je sam v svoji avtobiografiji zapisal, da se je rodil pri enem najvišjih kmetov pod Malo kopo v fari sv. Martina pri Slovenj Gradcu.

Povzeto po pripovedovanju starejših ljudi in po izboru listin.

Matevž ČARF

KADROVSKE VESTI

ODŠLI: v mesecu decembru 1990

Priimek in ime, datum odhoda, dela, ki jih je opravljal, DO v katero odhaja

TOZD GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC

Pohovnikar Edo, 14. 12. 1990, merilec lesa, invalidska upokojitev
Vrhnjak-Duler Vida, 30. 12. 1990, ref. za gojenje gozdov, pred. upokojitev

TOZD GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI

Hren Alojz, 12. 12. 1990, delavec pri predelavi, invalidska upokojitev
Ramšak Zvonko, 3. 12. 1990, sekač, —
Rgoršek Cilka, 3. 10. 1990, delavka v drevnici, —
Panzi Marta, 30. 12. 1990, delavka v drevnici, starostna upokojitev

TOK GOZDARSTVO RAVNE

Grubelnik Martin, 4. 12. 1990, gozdar-pripravnik, —

TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH

Božank Franc, 30. 12. 1990, strojnik na PL, invalidska upokojitev

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB SLOVENJ GRADEC

Preglav Janez, 30. 11. 1990, izv. terenskih del pri urejanju, —
Hancman Matej, 30. 11. 1990, izv. terenskih del pri urejanju, —
Uršnik Slavko, 30. 12. 1990, hišnik, invalidska upokojitev
Smonkar Marija, 30. 12. 1990, fakturist, invalidska upokojitev
Kozelj Janez, 30. 12. 1990, vod. tajništva območne SIS za gozd., star. upokojitev
Meh Mirko, 30. 12. 1990, nabavni referent, upokojitev
Čreslovnik Mira, 30. 12. 1990, finančni knjig. za skupino TOZD I, upokojitev

Poberžnik Ivanka, 30. 12. 1990, stroškovni knjig. TOZD gozd. dej., upokojitev
Krevh Ana, 30. 12. 1990, vodja zajemanja pod. za rač. obdelavo, upokojitev
Kuhelnik Betka, 30. 12. 1990, vodja prodaje, upokojitev
Plimon Hilda, 30. 12. 1990, obd. pod. s terminali, upokojitev
Krevh Avrelja, 30. 12. 1990, dol. financiranje, upokojitev
Lenart Justina, 30. 12. 1990, kopiranje, upokojitev
Planinšec Peter, 30. 12. 1990, vodja sektorja komercialne, predčasna upokojitev
Sertel Janez, 30. 12. 1990, vodja gojenja gozdov, predčasna upokojitev
Šavc Jožica, 30. 12. 1990, vodja računovodskega oddelka, predčasna upokojitev
Potočnik Janko, 30. 12. 1990, namestnik direktorja GG, predčasna upokojitev

PRISLI: v mesecu januarju 1991

Priimek in ime, datum prihoda, dela, ki jih bo opravljal, DO iz katere prihaja

TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH
Šak Marjan, 7. 1. 1991, skladiščni delavec, vrnitev iz JLA

ODŠLI: v mesecu januarju 1991

Priimek in ime, datum odhoda, dela, ki jih je opravljal, DO v katero odhaja

TOZD GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC

Bricman Rado, 22. 1. 1991, sekač, umrl

TOZD GOZDARSTVO ČRNA

Ramšak Alojz, 20. 12. 1990, merilec lesa, predčasna upokojitev
Merkač Lidija, 20. 1. 1991, ek. tehnik-pripravnik, TP Prevalje
Čofati Alojz, 10. 1. 1991, cestar, upokojitev
Voglič Valentin, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Topolič Dorka, 30. 12. 1990, blag. knjig., upokojitev

(Nadaljevanje s 15. strani)

Srebre Ernest, 30. 12. 1990, cestar, upokojitev
Kovše Franc, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Obretan Franc Peč., 30. 12. 1990, sklad. delavec, upokojitev
Obretan Franc Prh., 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Kljajič Ivo, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Slatinek Ivan, 30. 12. 1990, sklad. delavec, upokojitev
Pečovnik Ivan, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Plesec Franc, 30. 12. 1990, upokojitev
Smonkar Franc, 30. 12. 1990, žičničar, upokojitev

TOZD GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Susek Maks, 30. 12. 1990, direktor, upokojitev
Pušnik Stanko, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Napotnik Kristijan, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Mravljak Ivan, 30. 12. 1990, delovodja, upokojitev
Pečovnik Marjan, 2. 2. 1991, mehanik, invalidska upokojitev

TOK GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Kordež Leopold, 30. 12. 1990, delovodja, upokojitev

TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH
Šak Marjan, 10. 1. 1991, sklad. delavec, določen čas

TOZD GRADNJE SLOVENJ GRADEC
Kraker Marjan, 25. 1. 1991, zidar, —

PRIŠLI: v mesecu februarju 1991

Priimek in ime, datum prihoda, dela, ki jih bo opravljal, DO iz katere prihaja

TOZD GOZDARSTVO MISLINJA
Kotnik Marjan, 1. 2. 1991, sekač, vrnitev iz JLA

ODŠLI SO: od decembra do februarja

Priimek in ime, datum odhoda, dela, ki jih je opravljal, DO v katero odhaja

TOZD GOZDARSTVO MISLINJA
Klemenc Anton, 30. 12. 1990, cestar, upokojitev
Prapertnik Jože, 30. 12. 1990, cestar, upokojitev

TOZD GOZDARSTVO SLOVENJ GRADEC
Kotnik Zlatko, 31. 1. 1991, sekač, sam. obrtnik

TOZD GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Založnik Franc, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev
Knez Ivan, 30. 12. 1990, sekač, upokojitev

TOK GOZDARSTVO RAVNE
Kopmajer Edi, 31. 1. 1991, sklad. materiala, obrtnik
Marsel Rajko, 31. 1. 1991, grederist, obrtnik
Voler Jurij, 31. 1. 1991, sekač, obrtnik

TOK GOZDARSTVO RADLJE OB DRAVI
Divjak Srečko, 31. 1. 1991, avtomehanik, privat
Spes Drago, 31. 1. 1991, mincr, privat
Onuk Anton, 31. 1. 1991, merilec lesa, domov na kmetijo
Pušnik Peter st., 31. 1. 1991, gozd. goj. delavec, domov na kmetijo

TOZD CENTRALNO LESNO SKLADIŠČE OTIŠKI VRH
Hartman Franc, 28. 2. 1991, merilec lesa, invalidska upokojitev
Lorenci Anton, 28. 2. 1991, skladiščni delavec, — inv. upok.

Darja GROS

SINDIKAT O LIKVIDACIJI TOKOV

3. aprila se je sestala konferenca sindikata GG z namenom, da obravnava predlog o likvidaciji tokov. Seje so se udeležili tudi predstavniki Republiškega odbora sindikata gozdarstva Marjan Ferčec — predsednik, Vladimir Košič — sekretar in Dušan Gradišar iz GG Ljubljana. Konferenco so seznanili o tem, kako se je vključeval republiški odbor v razprave o predlogu sprememb Zakona o gozdovih, o postopku sprejemanja kolektivne pogodbe, ki bo začela veljati 8. aprila. Povedali so, kako potrošijo denar, ki ga s članarino zberejo na računu republiškega odbora in kako bodo zastopali interese delavcev na 1. konferenci Svobodnih sindikatov v Venlju.

Tok razprave se je najprej usmeril v položaj delavcev, ki se čutijo vedno bolj brezpravni in o vlogi sindikata pri tem. Sindikat združuje danes veliko število ljudi, ki pa tako organizirani nimajo skoraj nobenega vpliva pri reševanju svojih eksistenčnih problemov, na drugi strani pa tudi ne spoštujejo dovolj svoje organizacije. Verjetno je vzrok takega stanja v sami organizaciji sindikata, ki teži k razdrobljenosti, namesto da bi se povezovala. Tako je izredno tvegano zastaviti kakršno koli skupno akcijo (generalni štrajk), saj že vnaprej pričakuje neuspeh. Tudi sami gozdarji niso enotni, zato ni bilo mogoče organizirati predvidenega shoda pred skupščino. Vzroki so verjetno v vedno večji socialni negotovosti. Z likvidacijo tokov pa se bo položaj delavcev te stroke še poslabšal. Večina GG v Sloveniji je s tem postopkom že pričela, pri nas pa o tem sedaj razpravljajo kolektivi tokov. Ob tem se oblikujejo stališča, da bi tam, kjer obstajajo realne možnosti za ustanovitev zadrug, počakali na sprejem zakona o združništvu, kjer pa te možnosti ne vidijo, pa

bodo začeli s postopkom likvidacije. Istočasno se bodo na GG zaposlili vsi strokovni delavci, ki se ukvarjajo z odkupom lesa, ker bo ta dela po likvidaciji opravljal Gozdno gospodarstvo. V sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje bi lahko na podoben način zaposlili tudi vse ostale delavce. Vedeti pa je treba, da za vse, ki so sedaj zaposleni v GG, v

bodoče ne bo dela. Vodstvo podjetja predvideva, da bo potrebno najti rešitve za ca 300 delavcev. Pripravlja seznam nujno potrebnih del in v zvezi s tem program reševanja presežnih delavcev, sindikat pa bo pri tem sodeloval in skrbel, da se delavcem ne bodo zgodile prevelike krivice.

I. ROBNIK

KAKO ZAGOTOVITI IZVAJANJE DEL V PRIVATNIH GOZDOVIH

Zaradi nastalih sprememb in neurejenih razmer pri gospodarjenju naših TOK gozdarstva za dela, ki so jih do sedaj opravljali delavci TOK, ni več sredstev. Zato smo primorani razmišljati o njihovi ukinitvi ali pa o preoblikovanju v neke nove organizacije, ki bi jih ustanovili kmetje prostovoljno. Do takrat pa bo Gozdno gospodarstvo odkupovalo les in opravljal vsa dela, za katera bodo zagotovljena sredstva.

Gojitvena in varstvena dela bodo letos morali opraviti lastniki sami, zato pa ne bodo več združevali sredstev biološke amortizacije. Predvideno je, da bomo iz proračuna dobili nekaj denarja za najnujnejša gojitvena dela v privatnih gozdovih.

Gozdno gospodarstvo bo oskrbelo lastnike gozdov s sadikami za spomladansko sadnjo. Tiste, ki želijo saditi, prosimo, da se oglasijo pri svojem revirnem gozdarju oz. na TOK. Nujna nogovalna dela, pred-

videna v gozdno-gospodarskem načrtu, je dolžan opraviti lastnik gozda. Če bomo tudi za ta dela dobili del denarja iz proračuna, vas bomo pravočasno obvestili.

Za vzdrževanje gozdnih cest v spomladanskem obdobju ni potrebna denarja. TOK gozdarstva za te namene ne zbirajo več prepotrebnih sredstev, drugih virov pa zaenkrat tudi še ni. Prizadevamo si, da bi dobili nekaj sredstev za najnujnejša spomladanska vzdrževalna dela iz proračuna. Nerešeno je tudi vprašanje zavarovanja cest za primere večjih nesreč.

Naša skupna naloga in moralna dolžnost je ohraniti bogastvo, ki ga predstavlja 1800 km zgrajenih gozdnih cest. Skupaj z gozdnimi posestniki bomo morali poiskati poti za ponovno združevanje znanja in denarja predvsem zato, da bomo hribovskemu kmetu tudi v bodoče zagotovili povezavo z dolino.

Hubert Dolinšek

MARIJA KORDEŽ 1906—1990

Tiho, mirno je ugasilo življenje skrbne, drage mame, babice, prababice in praprababice, prijateljice ter krajanke Kordež Marije, rojene Logar iz Spodnjega Javorja 15, Tožlakove mame. V 84. letu življenja se je končala življenska pot matere s težko in bridko preteklostjo, a vendar srečne žene in matere. Življenje se osipa v smrt in smrt se odpira življenju. Dobro je samo to, da nam je prihodnost zastrta in da na preteklost sčasoma pozabimo. Micka je zagledala luč sveta 23. 11. 1906 v Bistri na Vrtačnikovi domačiji, v delavski družini očeta Franca Logarja — rudarja in matere Ivanke, rojena Veršnik iz Preddvora pod Jezerskim.

Stara komaj štiri leta je izgubila očeta, mama pa ji je umrla, ko ji je bilo osem let. Po mamin smrti pa so Micko vzeli za rejenko v Koprižno na Tevčevo, sedaj že opuščeno domačijo. Tako je svoje otroštvo živel pri krušnih starših. Saj kot otrok ni poznala materinske toplote in ljubezni, niti brezskrbnega in varnega življenja ob očetu.

Po končani osnovni šoli (4. razrede), je morala že v svet in si je sama služila svoj kruh. Služila je na več kmetijah, tudi pri Kresniku na Lesah in Kavšaku v Javorju. Pri Kavšaku je spoznala svojega življenjskega spremljevalca Kordeža Jožeta. Jožeta sta posvojila Kavšakova

gospodarja, ker nista imela svojih otrok. Da si ustvarita lastno družino in zakonsko srečo, sta zakonsko zvezo sklenila leta 1926. Njuno družino je v zakonu dopolnilo 10 otrok ter sin Ivan po očetu izven zakona. Vsi otroci, razen najstarejši sin Lipi in hčerka Nežka, ki sta že kot otroka za vedno zatisnila oči, ter sin Vinko, ki je v daljni Kanadi, so pospremili svojo mater na njeni zadnji poti.

Svoj dom sta si uredila na Tožlakovi domačiji. Z veseljem sta urejala svoj dom. Vse sta žrtvovala za svoje otroke, zase sta imela le ljubezen do njih in golo pot življenja. Dasiravno je preživljala svojo številčno družino, je še po svobodi vzela v varstvo fanta Blaga, starega pet let iz Banja Luke, katerega starše so pogrešali. Otroka je vzgajala v odraslega fanta, nato pa se je vrnil s svojim očetom v svoj rojstni kraj.

Micko smo poznali kot pridno delovno ženo in skromno mater. Leta 1972 je izgubila moža. Jesen življenja je delila s hčerko Katro in sinom Lojzom pri Tovžlaku. Njena težka mladost, v kateri je odrasčala, jo je izoblikovala v skromno, pošteno in po srcu bogato ženo in mater. Ponosni smo na take matere, ki se neuklonljivo borijo za svoj in naš obstoj.

4. oktobra smo jo pospremili na njeni zadnji poti na pokopališče v Črno, kjer ji je namenjen poslednji kotiček koroške slovenske zemlje.

Alojz Kremzer

SILVESTER KAKER 1926—1990

Kruta usoda je iznenada pretrgala nit življenja dragemu možu, sinu, bratu, stricu, prijatelju in borcu SILVESTRU KAKERJU iz Koprižne, gozdnemu delavcu v upokoju.

Nemo smo sklonili glave in v naših srcih se je naselila bolečina, ko smo 3. 9. 1990 zvedeli za žalostno novico, da je Silvestra Kakerja v 64. letu življenja zadela možganska kap.

Vestru je stekla zibelka v Koprižni, na strmi sončni Rosovi domačiji, 29. 12. 1926, v kmečki družini očeta Jožeta Kakerja iz Luč in matere Amalije, rojene Čofati — Rosove hčere. Kar 9-članska je bila ta družina: 7 otrok — štiri sinovi in tri hčere. Vester je bil najstarejši. Ni še dopolnil 18 let, se je že vključil v NOB. Kot kurir je bil na kurirski postaji na Peci. Leta 1947 po vrnitvi od vojakov se je zaposlil kot gozdni delavec in je bil zvest svojemu poklicu vse do upokojitve 31. 3. 1977.

Vester spada še med tisto genera-

cijo gozdnih delavcev, ki se niso poznali 8-urnega delovnika. Njihov delovni dan je bil od svita do mraka. Z neutrudljivo zagnanostjo je opravljal svoje delo, ko so se znali graditi in mojstsko oblikovati lese ne riže za spravilo lesa. Bil je usposobljen za vsa gozdarska dela, zato je bil tudi več let skupinovodja.

Bil je tudi lovec in dober lovski tovariš.

Poleg skrbi za delo in dom mu je bila glavna skrb za divjad. Svoj delovni dan je razporedil med delo in lov.

Jesen njegovega življenja pa mu je zagrenila bolezen. Rad se je vračal z mislijo med sodelavce, prijatelje in borce ter med lovskve tovariše.

Vestra se bomo radi spominjali. V številnem spremstvu smo ga pospremili na njegovi zadnji poti v Koprižni in položili njegov žar ob lovskih salvah na pokopališču pri Sv. Jakobu.

Alojz Kremzer

NOVE ODKUPNE CENE GOZDNIH SORTIMENTOV

Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec obvešča vse lastnike gozdov, da veljajo nove odkupne cene oblovine, iglavcev in rezanega lesa iglavcev od 1. 4. 1991 dalje. Cene smo povečali do 20 %. Upamo, da so ob normalnem mesečnem izplačilu dani vsi pogoji za pospešeno prodajo.

Vsi, ki bodo prodali les Gozdnemu gospodarstvu Slovenj Gradec, bodo sprejeli za prodani les izplačilo v roku enega meseca. Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec bo od 1. 4. 1991 zaključevalo prejem lesa in obračun vsak teden za tekoči teden ter prodajo v tekočem tednu izplačalo redno v roku enega meseca.

ODKUPNI CENIK GOZDNIH SORTIMENTOV veljaven od 1. 4. 1991 dalje

Sortiment	Enota mere	Odkupna cena
I. IGLAVCI		
Hlodovina smr./jelka, bor		
F	m ³	2.300,00
L	m ³	2.000,00
A	m ³	1.600,00
B	m ³	1.400,00
C	m ³	900,00
Hlodovina macesen		
F	m ³	2.600,00
L	m ³	2.100,00
A	m ³	1.700,00
B	m ³	1.400,00
C	m ³	900,00
Drogi		
6 m	m ³	1.000,00
7—8 m	m ³	1.350,00
9 m	m ³	1.500,00
10, 11, 12 m	m ³	1.700,00
Ostali tehnični les igl.	m ³	700,00
Celulozni les smr.		
I. klasa	m ³	500,00
II. klasa	m ³	360,00
Celulozni les bor	m ³	360,00
II. LISTAVCI		
Hlodi bukev		
F	m ³	1.700,00
L	m ³	1.350,00
I.	m ³	1.100,00
II.	m ³	960,00
III.	m ³	500,00
Celulozni les listavcev za TIP in izvoz	m ³	300,00
Cene za vse ostale listavce se formirajo tako, da se od dosežene prodajne cene odšteje marža Gozdnega gospodarstva.		
III. REZAN LES		
ČPČ 24 mm, 48 mm in 76 mm	m ³	4.000,00
I. klasa 24 mm 48 mm in 76 mm	m ³	3.200,00
II. klasa 24 mm 48 mm 76 mm	m ³	2.900,00
III. klasa 24 mm 48 mm 76 mm	m ³	2.200,00
ČPČ — II. klasa 24 mm 49 mm in 76 mm	m ³	3.100,00
Prevoz do CLS in MELESA plača prodajalec (kmet) po ceniku TOZD Transport in servisi Pameče.		

NAŠE ZDRAVILNE RASTLINE

MACESEN (*Larix decidua* — Miler.)

Kmalu bo zacvetel in ozelenel macesen, ki je pri nas domača vrsta. Največ ga je po planinah, kjer je avtohton, uspeva tudi v nižjih legah. Pri nas ga skoraj vsak pozna.

Cveti od aprila do junija: enodomne, rumenozelene mačice.

Sestava: a-in larinicina kislina, eterično olje, čreslovina, itd.

Rabimo: balzam iz smole (pilpoha) (terebinthia larinicina, beneški terpentini).

Smtolo — pri nas pravimo tudi pilpoh — dobimo ga tako, da spomladi mac. drevo narvrtamo pri tleh. Najboljše je tako drevo, ki je v sredini počeno, pod izvirno postavimo posodo, da vanj teče čist pilpoh. Rabimo tudi skorjo.

Raba

a) Notranje: Terpentini greje in je zelo dobro zdravilo za katarje. Po dr. Asmusu in drugih ga rabimo večinoma pri pljučnih boleznih z mnogimi smrdljivimi izmečkami, posebno ugodno učinkuje na gnila pljuča. Večkrat na dan pripravimo vrelo vodo, dodamo 1 žličko terpentinovega olja in vdihavamo paro. Tudi pri boleznih mokril in spolovil učinkuje terpentini koristno. Priporočajo ga še za žolčne kamne in išjas (večkrat na dan 5—20 kapljic v izvlečkih ali mešanica). Skorja vsebuje čreslovino. Pri driski in sličnih boleznih učinkuje kakor hrastova skorja. Pri trakulji priporočajo 10 g čistega terpentinovega olja in 60 g ricinovega olja. To uživamo zjutraj v dveh polovicah in v 4 urah.

b) Zunanje: Kot dražilo, dodatek za obliže in mazila, tudi za vliv (klistir) pri vetrovih in glistah.

1. Izvleček (ekstrakt): 1 del svežih macesnovih poganjkov, ki smo jih nabrali spomladi, polijemo s 5 deli vrele vode, tekočina naj stoji 6 ur, potem jo iztisnemo in jo vkuhamo v redek ekstrakt.

2. Sestavljena tinktura: 3 deli macesnovih poganjkov, 2 dela gvajakovega lesa, 1 del safrasa in 1 del raztolčenih brinovih jagod močimo 6—8 dni v 35 delih 60 odstotnega vinskega cveta. Tekočino filtriramo. Kot čistilo za kri pijemo tinkturo večkrat na dan: 1 žličko v oslajeni vodi. Žene tudi na vodo. Macesnova goba — *Poliparus officinalis* Fries.

Včasih je bila zelo znana pri nas in po zg. Koroškem macesnova goba, ki se najde na svežem starem macesnu. Je zelo redka, najdemo jo nad 900 m nmv.

Veliko sem obhodil mac. gozdov, pa sem našel le tri primere — eno na Karavankah pod goro Kepo, drugo na Olševi in zadnjo na Peci pod Tomaževo kočjo. Njena uporaba se je verjetno pozabila, ker jo je težko najti in priti do nje. Podobna je bukovi kresilni gobi — njena sredica je bela in krhka.

Macesnova goba so priporočali kot sredstvo za poživljanje presnove in krvnega obtoka, zlasti starejšim ljudem in pljučnim bolnikom. Raba je dovoljena v malih količinah, kot lešnik velikih kom. z medom. Pretiravati pa se tudi z macesnovo gobo ne sme.

Lapuh

Lapuh, stipor, svinjarica, kopačica, podbel, lapušček, oslova stopinja, tussilao farfara L.

Da ima lapuh v zdravilstvu pomembno vlogo, kažejo številna različna imena za to rastlino.

Repasta, bela, plazeča se, vejnata korenika požene spomladi 25—30 cm visoko brezlistno in brezvejnato, a z mnogimi belimi dlakami in luskami pokrita steblo, ki se končujejo v rumeno cvetno glavico. Ko lapuh odcveti, požene iz korenike pecljate, okroglasto srčaste, deblo nazobčane, velike liste, ki so na zg. strani zeleni, na spodnji pokriti z belimi dlačicami. Lapuh raste po vlažnih travnikih in pobočjih ob studencih, potokih, rekah in jezerih.

Cveti marca in aprila.

Sestava: inulin, grenak glikosid, šiškova kislina, eterično olje, smole: cveti vsebujejo fitosterin (fardiol) itd.

Nabiramo: od aprila kadar rastlina odcvete.

Raba

a) notranje: čaj (5—10 g na 1 skodelico) čisti prsi in pljuča, jemo ga kot izvrstno zdravilo za boleznih dihal: za kašelj, hripavost, zasluženost, prsni katar, nadušenost, influenco in jetiko v začetnem stadiju. Čaj olajša izločanje sluzi in omili kašelj. Francoska zdravnikinja Bodart in Dechamps sta našla v lapuhu neko posebno zdravilo za škrofolozo, ki je, kolikor se tiče kakovosti krvi, ista bolezen kot jetika. Lapuhov čaj, ki mu dodamo nekoliko orehovitih listov, učinkuje zlasti dobro pri

navadni lapuh

škrofulozii. Čaju lahko dodamo nekoliko rdečega vina.

Sok zelene zeli (3 krat na dan po 15 g) popijemo z mlekom ali medom kot izvrstno pomladansko pijačo zoper boleznih dihal.

b) Zunanje: sveže liste, ki jih z noževim ročajem toliko potolčemo, da se prikaže sok, rabimo z najboljšim uspehom kot hladilo za vnete tvore, odprte rane na nogah in šen.

Kneipp piše: sveži lapuhovi listi, ki jih položimo na prsa, izvlečejo vročino in omilijo mrzlico (vročico): ako obkladke s svežimi listi večkrat menjamo, bodo učinkovito ozdravili šen in sploh vse vnete oteklina ter odprte noge.

Ker je lapuha pri nas dosti in je poznan, bo lahko marsikomu pozdravil ali polajšal razne bolezni.

Povzeto po starih arcejskih bukvah — zdravilnih rastlin.

Matevž ČARF

Macesnova veja s cvetovi, foto: Matevž Čarf

OGLASI TUDI V VIHARNIKU

V tržnem gospodarstvu ima reklama posebno mesto in pomembno vlogo, zato smo se tudi v uredništvu Viharnika odločili, da bomo objavljali vse vrste oglasov in besedil z reklamno vsebino, razen tistih, ki so konkurenčni naši dejavnosti.

V uredništvu Viharnika mislimo, da bo rubrika malih oglasov posebno dobrodošla kmetom, saj bodo lahko tudi po tej poti kupovali, prodajali in menjali svoje tržne viške in kmetijsko mehanizacijo.

Objavljali bomo tudi ženitne ponudbe in želje po raznih srečanjih. Cene oglasov bodo konkurenčne.

Vse ostale informacije dobite na uredništvu Viharnika, GG Slovenj Gradec, Vorančev trg 2. Slovenj Gradec. Uredništvo

**DOPIŠUJTE
V GLASILO**

**PRODAJALNA
OZKA ULICA 4
SLOVENJ GRADEC**
ODPRTO
OD 9—12 IN
OD 15—20 URE

**AKCIJSKA PRODAJA
POLETNE OTROŠKE
KONFEKCIJE PO CENI
OD 59,00 DIN DO 190 DIN
ZA KOS.**

NOVOST V PRODAJALNI
JE EMANUELA PROGRAM IZ JEANSA
ZA MLADI ROD.
ZA MODNA IN KVALITETNA OBLAČILA
IZ JEANSA JE PRODAJALNA BABY
PRAVI NASLOV.

NE POZABITE!!!

**JE ZARADI VAS,
SPOZNAJTE NAS.**

PODJETJE

MALGOS

YU-62 367 VUZENICA, SPLAVARSKA ULICA 18
TEL.: (0602) 64-230, 64-246

**VEČNAMENSKI
PLUG**

Večnamenski plug je namenjen za pluženje snega, planiranje zemlje, čiščenje hlevov . . .

Priključiti ga je možno na vse tipe strojev Tovarne Muta.
Delovna širina je 1,2 m.
Znižana cena: 1.600,00 din

**AKCIJSKA PRODAJA
— ZNIŽANJE 50 %**

PETERLE NA OBISKU V OBČINI SLOVENJ GRADEC

V jedilnici TP Pameče so vodilni delavci Lesne seznanili goste s proizvodnjo te tovarne, ogledali pa so si tudi razstavljeni proizvodi družb Lesne

Ogledali so si proizvodnjo Tovarne pohištva Pameče

V Šentilju je predsednik IS skupščine Slovenije spregovoril krajanom, foto: Stanko Hovnik

V Sokljičevem muzeju v Slovenj Gradcu, foto Stanko Hovnik

V sredini meseca marca je predsednik slovenske vlade Lojze PETERLE obiskal občino Slovenj Gradec. V spremstvu ministrov Maksa Bastla — sekretarja za trg in splošne gospodarske zadeve, Marjana Krájncja — sekretarja za promet in zveze, Igorja Umeka — sekretarja za družbeno planiranje in šefa kabineta predsednika se je v dopoldanskih urah seznanil z razmerami v občinskem gospodarstvu in si ogledal proizvodnjo v TP Pameče, popoldan pa se je pogovarjal z gospodarstveniki in obrtniki o konkretnih problemih. Obisk je zaključil v krogu strankarskih kolegov v Šentilju v Mislinji.

Člani občinske vlade so pohvalno ocenili gospodarski razvoj v občini. Gostje so z zadovoljstvom sprejeli te informacije in komentirali, da je to posledica pametnega načrtovanja proizvodnje v preteklosti, ki ni slonela na političnih tovarnah.

V Tovarni pohištva Pameče so jim pripravili razstavo proizvodov družb Lesne. Ob tem je ministre zanimalo, kako Lesna nastopa na trgu s svojimi izdelki, kje je njeno tržišče in ali sta Nemčija in Italija stabilna trga za te proizvode.

Obhod po proizvodnih prostorih so opravili hitro. To je delavce nekoliko razočaralo, saj so pričakovali tudi kakšno besedo od predsednika, morda tudi stisk kakšne roke.

V popoldanskem pogovoru z gospodarstveniki je predsednik najprej orisal nekaj splošnih značilnosti sedanjega političnega in gospodarskega trenutka, minister Bastl pa je govoril o angažiranjih vlade za oživljanje gospodarstva. Pri tem je povedal, da za te namene ne razpolaga z velikimi denarnimi sredstvi, pomaga pa lahko z odlaganjem določenih plačil. Vlada pripravlja tudi načela novega ekonomskega sistema, ki bo trajno zagotovil pogoje gospodarjenja na način, ki ga pozna zapadna ekonomija. Podjetjem je priporočil, naj v času, ko sistem še ni dodelan, iščejo rešitve v oblikah poslovne politike, kot jih pozna zapad.

Vprašanja, ki so jih podjetniki zastavljali predstavnikom vlade so se nanašala na sredstva, ki jih je vlada namenila drobnemu gospodarstvu in o kriterijah za delitev le-teh. Nekatere je zanimalo, kako bo vlada pomagala pri ustvarjanju zaupanja tujih partnerjev v naše gospodarstvo glede na nestabilne politične razmere v Jugoslaviji. Predsednik je obljubil, da bo v primeru nezaupanja vlada pismeno zagotovila, da je poslovanje z našimi podjetji varno. Vprašanja so se nanašala še na višino davka na dodatno vrednost, ki ga z novo zakonodajo uvajamo tudi pri nas; kdo bo izravnal razliko v ceni na tujem oz. domačem trgu zakaj vlada ne pripravi sprejemljivega predloga za nakup stanovanj; kako reševati probleme presežnih delavcev. Na to zadnje vprašanje, je predsednik Peterle odgovoril, da naj se podjetja ukvarjajo s poslom, sociala pa naj se umakne iz podjetij. Za brezposelne vlada pripravlja program javnih del v občinah. Vprašan je bilo še več. Ob koncu pa je direktor GG Slovenj Gradec vprašal, ali obstajajo možnosti za izgradnjo čistilnih naprav v TE Šoštanj in ali je vlada glede tega vprašanja navezala stike z Avstrijci, ki so tudi zainteresirani za to. Povedal je tudi da zaradi zakonske praznine v panogi gozdarstva prihaja do velikih težav na področju vlaganja v gozdove (gojenje, varstvo, vzdrževanje gozdnih cest). Vprašal je, ali obstaja možnost, da bi za te namene gozdarstvo dobilo del sredstev iz proračuna. Peterle je odgovoril, da je že prejšnja vlada sklenila, kako in kdaj bodo zgrajene čistilne naprave v TE Šoštanj, da pa z Avstrijci o tem niso sklepali nobenih dogovorov. Povedal je tudi, da bo ravno tisti del proračuna, ki je namenjen za investicije v gozdarstvu, znižan, vprašanje cest pa bodo rešili v novem prometnem zakonu.

Ob zaključku razgovora so predstavniki vlade še enkrat poudarili, da so zadovoljni, da v slovenjegraški občini ni tako hudih gospodarskih težav, kot se kažejo v večini ostalih občin.

Ida ROBNIK